

## ምዕራፍ 10

### የክበረው ኢየሱስ መንፈስ

“በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ሮሞስ። ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ፤ ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ ገና አልወረደም ነበርና።”  
- ዮሐ 7:38፣39

ጌታችን ወደ እርሱ መጥቶ የሚጠጣ፤ በእርሱ የሚያምን፤ ከእንግዲህ በኋላ ፈጽሞ እንደማይጠማ ብቻ ሳይሆን አማኙ ራሱ የሕይወት ውኃ ፈልቆ የሚፈስስበት ምንጭ እንደሚሆን ቃሉን ለጥቶናል። ሐዋርያው ዮሐንስ የዚህ ቃል መፈጸም መንፈስ ቅዱስ እስኪወርድ ድረስ እንደሚጠብቅ ይነግረናል። ይህ እስከሚሆን የሚያገደበትንም ምክንያት ሲያብራራ፡- መንፈስ ገና ያልወረደው ኢየሱስ ገና ስላልከበረ እንደሆነ ይነግረናል።

መንፈስ ገና የሚለው አገላለጽ እንግዳ ነገር ስለሆነ አልወረደም የሚለው ቃል ተጨመረበት። ይህን አገላለጽ እንዳለ ወስደን ብናየው ግን፤ ኢየሱስ ሳይከብር በፊት የመንፈስ ቅዱስ አለመውረድ ያለውን ግልጽ ጠቀሜታ በእውነት ወደ መረዳት ይመራናል።

እግዚአብሔር ራሱን በሁለት መንገድ እንደገለጠ አይተናል፡- በመጀመሪያ በብሉይ ኪዳን በአምላክነት እና እንዲሁም በአዲስ ኪዳን በአባትነት። ከአብ ጋር ለዘላለም ኡብሮ የነበረው ወልድ ሥጋ ሲሆን እንዴት አዲስ በሆነ መገኘት እንደተገለጠ እናውቃለን። ወደ ስማይ ሲመለስም፤ የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ በተገለጠበት በዚያው ማንነት ነው፤ ግና ሙሉ ለሙሉ እንደ ዐይነት በሆነ መልክ አይደለም። አሁን፤ ለራሱ ፍጹም ያደረገውንና የቀደለውን የክበረ ማንነት ተላብሶ ክሞት የተነሳ የአብ የበኩር ልጅ ሆኖ አለ።

በተመሳሳይ መልኩ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ በእንጦቆስጤ ዕለት መፍሰስም ሌላ አዲስ ነገር ነው። በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ ሁሉ እርሱ የእግዚአብሔር መንፈስ ወይም የኔታ መንፈስ ተብሎ ተጠርቷል። በዚያን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ የሚለውን ስም መጠሪያው አላደረገም ነበር። ለክርስቶስ መንገድን ከመጥረግ ሥራው ጋር ተያይዞ ነው ትክክለኛው ስም መጠቀስ የጀመረው። (ሱቃ 1:15፣35ን ይመልከቱ።)

በእንጦቆስጤ ዕለት እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ሲወርድ የከበረው ኢየሱስ መንፈስ - ሥጋ የሆነው፣ የተሰቀለውና ከፍ ከፍ ያለው የክርስቶስ መንፈስ ሆኖ ነው የመጣው። በክርስቶስ ኢየሱስ ሰዋዊ ማንነት ውስጥ ተላሰሮ ያለውን ሕይወት ይዞና ሊያደርስ ወደኛ መጣ። በተለይ ይህን በማድረግ አቅሙ (በውስጣችን የሚኖር ቅዱስ አምላክ በመሆኑ) ነው መንፈስ ቅዱስ የሚሰውን ስም የያዘው።

መንፈስ ቅዱስ ገና ሳይወርድ፣ ይህ መንፈስ ሥጋ በሆነው ኢየሱስ ውስጥ እንደኖረ፣ በእኛ ውስጥም መኖር ይችላል። ኢየሱስ እስኪከብር ድረስ፣ የከበረው ኢየሱስ መንፈስ አልወረደም ነበር።

የኢየሱስ መንፈስ

ይህ ሀላብ፣ በውስጣችን ይኖር ዘንድ የተላከው የእግዚአብሔር መንፈስ ሳይሆን የኢየሱስ መንፈስ የመሆኑን ምክንያት እንድንጠይቅ ያደርገናል። ንጢአት ያበላሸው ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር ያለንን ግንኙነት ብቻ ሳይሆን ከራሱ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንንም ግንኙነት ጭምር ነው። ስለዚህም ምክንያት እኛ ያጣነው መለኮታዊ ጸጋን ብቻ ሳይሆን መለኮታዊ ሕይወትንም ጭምር ነው።

ክርስቶስ ሰውን ከሕግና ከሕግ ጋር ተያይዞ ከሚመጣው እርግማን ብቻ ሊያድን አይደለም የመጣው፣ የመለኮት ተፈጥሮ ተካፋይ እንሆን ዘንድ የሰውን ተፈጥሮ ወደነበረበት የመለኮት ሕይወት ለመመለስም ጭምር እንጂ። ይህንን የሚያደርገው፣ መለኮታዊ ንይልን በሰው ላይ በመተግበር ሳይሆን ነጻ በሆነ በሰው ስብዕና እድገት ነው።

ሥጋ እንደመሆኑ መጠን፣ ሥጋውን በመቀደስ በውስጥ ለሚኖረው የእግዚአብሔር መንፈስ ምቹና ለመቀበል የተበጋጀ ማድረግ አለበት። ይህን በማድረግም፣ የንጢአትን እርግማን መሸከምና በእኛ ውስጥ ፍሬን ያፈራ ዘንድ ራሱን ዘር አድርጎ መስጠት ነበረበት። የርሱ (የኢየሱስ) ተፈጥሮ/ማንነቱ/ በትንሣኤው ከብሯል፣ መንፈሱም ከመለኮት ጋር ባደረገው ህብረት ከብሮ የሰዋዊ ሕይወቱ መንፈስ ሆኖ መጣ። በዚህም፣ እርሱ በግሉ ያገኛቸውን ነገሮች ሁሉ ተካፋይ እንድንሆን አደረገን።

በክርስቶስ እኛን ከሁሉ ጋር በማስታረት ሥራ፣ ሰውም ከዚህ በፊት አድርጎት ባልነበረው መልኩ የመለኮታዊ መንፈስን ሙላት የመጠየቅ መብትና አቅም ሲጎናጸፍ ቻለ። እርሱ (ክርስቶስ) እኛን ወክሎ አዲስ የተቀደሰ ሰዋዊ ተፈጥሮን በራሱ ፍጹም ስላደረገ፣ ከዚህ ቀድሞ ያልነበረውን የሰውና የመለኮት በአንድ ሕይወት መገኘትን እውን ማድረግ ቻለ።

መንፈስ ቅዱስ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ - በራሱ የመለኮት ሕይወት ሆኖ ይኖር እንደነበረ ሁሉ-- የሰዎችም የግል ሕይወት መሆንን ቻለ። መንፈስ፣ በራሱ በእግዚአብሔር ውስጥ የግል ሕይወት መርህ እንደሆነ፣ የእግዚአብሔር ልጅ በሚሆን ሰው ውስጥም ሲሆን ይችላል። የእግዚአብሔር ልጅ መንፈስ በልባችን ውስጥ “አባ እባት” እያለ የሚጮህ መንፈስ ሆነ። “ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ ገና አልወረደም ነበርና” የሚሰው ቃል ይህን መንፈስ በተመለከተ ያለውን ሙሉ እውነት ይነግረናል።

ነገር ግን አሁን ኢየሱስ ከብሯል! አሁን የከበረው ኢየሱስ መንፈስ አለ። “በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል” የሚለው ኪዳናዊ ቃልም አሁን መፈጸም ይችላል። ኢየሱስ ሲከብር የተከሰተው ታላቅ መለዋወጥ አሁን ዘላለማዊ እውነታ ነው።

ክርስቶስ በሰው ተፈጥሮ (በሥጋ) ሆኖ ወደ ቅድስተ-ቅዱሳን ሲገባ የሆነውን ጸጥሮስ እንዲህ ሲል በገሰጸው ውስጥ አናገኘዋለን፡- “ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ብሎና የመንፈስ ቅዱስ የተሰፋ ቃል ከሁሉ ተቀብሎ ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው” (የሐዋ ሥ 2:33) ። በእኛ ፈንታ፣ እንዲሁም እኛን ወክሎ፣ ሰውና የሰው

ራስ ሆኖ ኢየሱስ የመለኮትን መሰላት ክብር ተጎናጸፈ። ሰዋዊ ተፈጥሮው የመለኮት መንፈስ ተቀባይና ሰጭ ሆነ።

ይህን ተክትሎም መንፈስ ቅዱስ የኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስም የሰው መንፈስም ሆኖ ይመጣል። በኢየሱስ በሚያምን ሰው ውስጥ ሁሉ የክብረው ኢየሱስ መንፈስ ሆኖ ሊመጣ ይችላል። በእንደ ጊዜ የራሱ የግል ህልውና መንፈስ፣ እንዲሁም የአማኝ የግል ሕይወት መንፈስ ሆኖ ይመጣል።

የእግዚአብሔርና የሰው ፍጹም ህብረት በኢየሱስ ሆኗል። ይህ ህብረት ፈጽሞ የተጠናቀቀው ኢየሱስ በዙፋኑ ላይ ሲቀመጥ ነው። እርሱ ከዚህ ቀድሞ ወደ የማይታወቅ ክብር፣ ወደ አዲስ ህልውናዊ መገኘት ውስጥ ገባ። በመንፈስ ሕይወትና ሥራ ውስጥም የአዲስ ዘመን ጅማራ ሆነ። መንፈስም አሁን የመለኮትንና የሰውን ፍጹም ህብረት ሊመስክር እንዲሁም የእኛ ሕይወት በመሆንና እኛንም ተካፋዮች ለማድረግ መምጣት ይችላል።

ስለዚህ አሁን የክብረው ኢየሱስ መንፈስ ፈስሷል። ወደ ውስጣችን እንዲፈስስ፣ በእኛ በኩል እንዲፈስስና እንዲሁም በበረከት ፍላጎት ከእኛ ይፈልቅ ዘንድ የኢየሱስን መንፈስ ተቀብለናል።

**ክርስቶስ በእኛ ውስጥ**

የኢየሱስ የማክበርና መንፈሱን የማፍሰስ ሥራ ጥብቅ ቁርኝት አላቸው። ሁለቱ ሊለያይ በማይችል መልኩ ተቆራኝተዋል። ይህን የክብረውን ኢየሱስ መንፈስ ማግኘት ከፈለግን፣ ወደ ራሱ ወደ ኢየሱስ ልንመጣ ይገባናል። በመስቀሉና በይቅርታው ባለን እምነት ብቻ ተማምንን መቀመጥ አይገባንም። በሰው ተፈጥሮ ውስጥ ያለውን የመለኮት ሕይወት ገደል ለማወቅ መሻት ይገባናል።

የክብረው ኢየሱስ መንፈስ የዚህ አዲስ ሕይወት ምስክርና ሰጭ ነው። ለዘመናት ተደብቆ የነበረው አሁን ግን በመንፈስ ቅዱስ የተገለበጠው ሚስጥር ይህ ነው። የክርስቶስ በውስጣችን መኖር። እርሱ በሥጋ ባለነው በእኛ ውስጥ መለኮታዊ ሕይወቱን ሊኖር ይችላል።

ኢየሱስ ከብሯል ማለት ምን ማለት እንደሆነ የማወቅ ጥልቅ የግል ፍላጎት አለን። የእግዚአብሔር ሕይወትና ክብር በሰው ተፈጥሮ ውስጥ እንዴት ሊሆን እንደሚችል ለመረዳት እንሻለን። ይህ ማለት እርሱን እንድ ቀን በክብሩ ስለማየት ብቻ ሳይሆን፣ አሁንም ዕለት ዕለት በዚህ ውስጥ ልንኖር ይገባናል። መንፈስ ቅዱስ፣ እኛ የእርሱንና የክብረው ጌታን ሕይወት ልናገኝ በፈቀድነው መጠን እርሱም ለእኛ እንዲሁ ሊሆንልን ይችላል።

“ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ እርሱ (መንፈስ) ኢየሱስ ተናገረ፤ ኢየሱስ ገና ስላልክበረ እርሱ (መንፈስ) ገና እልወረደም ነበርና።” እግዚአብሔር ይመስገን! ኢየሱስ ከብሯል። አሁን የክብረው ኢየሱስ መንፈስ አለ።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ የእግዚአብሔር አንድነት ብቻ ነው የተገለጠው። መንፈስ ሲጠቀስ፣ እግዚአብሔር ይሠራበት የነበረው ገደልና የእግዚአብሔር መንፈስ እንደሆነ ተደርጎ ነበር። በምድር ላይ በራሱ ማንነት አይታወቅም ነበር። በአዲስ ኪዳን ሥላሴ ተገለጠ። በጴንጤቆስጤ ዕለት መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ይኖር ዘንድ በራሱ ማንነት/ህልውና/ ተገለጠ።

ይህ የኢየሱስ ሥራ ውጤት ነው - እኛ አሁን የመንፈስ ቅዱስን በምድር ላይ መኖር በግል ልንሰማመድ ቻልን። ክርስቶስ ኢየሱስ፣ ሁለተኛው የሥላሴ አካል፣ እግዚአብሔር ወልድ፣ እግዚአብሔር አብን ለመግለጥ መጣ፤ እግዚአብሔር አብም በእርሱ ውስጥ ኖረ እንዲሁም በእርሱ ተናገረ። በተመሳሳይ መንገድ መንፈስ፣ ሶስተኛው የሥላሴ አካል፣ እግዚአብሔር ወልድን ሊገልጥ መጣ፤ እግዚአብሔር ወልድም በእርሱ ውስጥ ይኖራል እንዲሁም በእኛ ውስጥ ይሠራል። እግዚአብሔር አብ የሰውን ልጅ (ኢየሱስን) ያክበረበት ክብር ይህ ነው፤ ምክንያቱም ልጁ (ኢየሱስ) እርሱን እክብሮታልና።

በእርሱ (በኢየሱስ) ስምና በእርሱ በኩል መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ውስጥ በማንነቱ ሊኖር እንዲሁም የክብረው ኢየሱስን ህልውና በእነርሱ ውስጥ እውን ለማድረግ ወረደ። ኢየሱስ፣ በእኔ የሚያምን ሁሉ ፈጽሞ አይጠማም የሕይወት ውኃ ወንዝም ከሆዱ ይፈልቃል ሲል ይህን ማለቱ

ነው። ይህ ብቻ የነፍስን ጥማት ያረካል፤ ለሌሎችም ሕይወትን የሚሰጥ ምንጭ ያደርጋል።

**የእምነት የሕይወት ውኃ**

“በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፤ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል።” ኢየሱስ ይህን የተናገረው ስለ መንፈስ ነው። እቤህ ጋ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ያሉትን ሀብቶች ሁሉ የማግኛ ቁልፍ ፡- **በእኔ የሚያምን** የሚል ሆኖ እናገኘዋለን። በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቀው የከበረው ኢየሱስ ነው። በተስፋ ቃሉ ውስጥ የተገለጸውን ሙሉ በረከት ማግኘት የሚፈልግ ማንም ቢኖር፤ በእርሱ ብቻ ይመን። እርሱ እንደከበረ እንመን፤ ማንነቱ እንዲሁም የሚያደርገው ሁሉ በመሰከት ክብር ንይል ነው።

እንደ ክብሩ ባለጠገነት መጠን፤ እግዚአብሔር አሁን በእኛ ውስጥ ሊሠራ ይችላል። በምድር ሳለን በውስጣችን የመንፈስን ህልውናዊ መገኘት እናውቃለን። በእምነት፤ በሰማይ ያለው የኢየሱስ ክብርና በልባችን ውስጥ ያለው የመንፈስ ቅዱስ ንይል ሊሰያይ በማይችል መልኩ ይቆራኛሉ። ከኢየሱስ ጋር ህብረትን ሰናደርግ፤ ምንጩ በውስጣችን እንዲሁም በላያችን ላይ ፍሰቱ እየበረታና ሙሉ እየሆነ ይሄዳል።

አስተውል! ስለእነዚህ ነገሮች ማሰብና መረዳት ወደ ማመን ደረጃ እያደርሰም። ማመን ማለት እኔነትን ትቶ የከበረው ክርስቶስ ወደ ውስጣችን እንዲመጣና እኛነታችንን እንዲቀጣጠር የሚፈቅድ የታደሰው ተፈጥሮኝችን ንይል ነው። በኢየሱስ ማመን እኔነትን አሁን መሪው፤ ብርታቱና እንዲሁም ሕይወቱ መንፈስ እንደሆነ እንዲያውቅ ያደርገዋል። በኢየሱስ በማመንና በፊቱ በመገዛት በመሆን እርሱን መጠባበቅ፤ እርሱ (ኢየሱስ) ምንጩን ፈልቆ እንዲፈሰስ ያደርገዋል።

**ጸሎት**

የተባረከህ ጌታ ኢየሱስ፤ እኔ አምናለሁ። አስማመኔን እርዳ፤ በውስጤም የእምነትን ሥራ ፍጹም አድርገው። መንፈስ ቅዱስ እንዲሁም የእርሱ ንይል አንተ ለእኛ የሰጠሽን ክብር እንደሆነ አስተምረኝ። እነኚህን የተባረኩ እውነቶችን በእዕምሮዬ ውስጥ እንድይዝ፤ በመንፈሴ ግን በአንተ መንፈስ እሞላ በንድ አንተን መጠባበቅ እችል ዘንድ አስተምረኝ።

ጌታ ሆይ፤ በክብርህ ፈት በትሑት እምነት አስግዳለሁ። በአንተ ፊት ሳመልክና አንተን ሰጠባበቅ፤ የእኔነት እንዲሁም የሥጋ ሕይወት ሁሉ ዝቅ ይበል፤ ይጥፋም። የክብር መንፈስ የእኔ ሕይወት ይሁን። የእርሱ መገኘት በራሴ ያለን መተማመን ሁሉ የሚያጠፋና ለአንተ ሰፍራን የሚያመቻች ይሁን። ሕይወቴ በወደደኝና ራሴን ለእኔ አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት ይሁን። አሜን።

## ምዕራፍ 11

### በውስጥ የሚኖረው አጽናኝ

"እኔም አብን እለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይለጣችኋል፤ እርሱም ዓለም የማይዋወርና የማይወቀው ስለሆነ ሊቀበለው የማይችለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ።" - ዮሐ 14:16፤17

"እርሱ በውስጣችሁ ይሆናል።" በእነዚህ ቀለል ባሉ ቃላት ጌታችን የእርሱ የማዳን ሥራ እክሊል ሊሆን ስላለው የመንፈስን በውስጣችን የመኖርን ድንቅ ሚስጥር ይነግረናል። ሰው የተፈጠረውም ለዚህ ነው። የእግዚአብሔርን አለቅነት በለዎች ልብ ውስጥ ለመትከል፤ መንፈስ ለመኖሩ በከንቱ ታግሏል። ኢየሱስ የኖረውም የሞተውም ለዚህ ነው። ያለዚህም እለቅነት፤ የአብ ዐላማና የመንፈስ ሥራ ግባቸውን ሊመቱ አይችሉም።

ኢየሱስ ሊረዱት እንደማይችሉ አውቆ፤ ይህንን ሰደቀ-መዛመርቱ ብዙም አይነግራቸውም ነበር። በመጨረሻው ሌሊት ላይ ግን፤ እርሱ ሲሄድ፤ እርሱ በአካል አብሯቸው ሊኖር ከነበረው በረከት በሚበልጥ እንደሚካሉ በመንገር፤ መለኮታዊውን ሚስጥር ለእነርሱ አካፈላቸው። በእርሱ (በኢየሱስ) ፈንታ ከእነርሱ ጋር እና እንዲሁም በውስጣቸው የሚኖር ሌላ እንደሚመጣ ነገራቸው።

### የመለኮት በውስጣችን መኖር

አባታችን ራሱን በሁለት መንገድ ገልጦልናል። በልጁ - ቅዱስ መልኩን ገለጠ፤ እንዲሁም እርሱን በልባችንና በሕይወታችን ተቀብለነው እርሱን እንድንመስል ጠርቶናል። በመንፈሱ ደግሞ - በውስጣችን እንዲኖርና ወልድን እና አብን እንቀበል ዘንድ ውስጣችንን ለማዘጋጀት መለኮታዊ ንድፍን ሰጠን። ከክርስቶስ በፊት፤ መንፈሳዊ ሕይወት ውጫዊ የሆነና የዘግጅት ነበር። በእርግጥ በአንድ አንድ ወቅቶች ላይ መንፈስ ቅዱስ ልዩና አስገራሚ ሥራዎችን ይሠራ ነበር፤ በውስጥ መኖሩ ግን

አይታወቅም ነበር። ሰው በመንፈስ የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ ገና አልተሰማም ነበር።

መንፈስ ቅዱስ የሥላሴ ማንነት አካል ነው። በመሆኑም፤ ይህ የመለኮት ሕይወት መንፈስ አሁን በእኛ ውስጥ ሊሆን ነው - የቃሉን ጥልቅ ስሜት ስንረዳ - የሕይወታችን ትርጉም፤ የማንነታችን ሥር፤ የእኛነታችን ሕይወት ሊሆን ነው። በዚህም ከእኛ ጋር አንድ ይሆናል፤ በእኛ ውስጥም ይኖራል፤ ልክ ኦብ በወልድ ፤ ወልድም በኦብ እንደሆነ።

ጌታችን የሰጠንን ይህን የተስፋ ቃል ሙሉ ለሙሉ ወደመረዳት ሰንገባ፤ ስለ መለኮት በውስጣችን መኖር እርሱ (ጌታ) መናገሩን ማስታወስ አለብን። እግዚአብሔር በሚኖርበት/በሚያደርግበት/ ስፍራ ሁሉ ራሱን ይሸሽጋል። እርሱ ራሱን በተፈጥሮ ውስጥ ይብቃል፤ ብዙ ሰዎች ግን እርሱን በዚያ ውስጥ አያዩትም። በብሉይ ኪዳን ራሱን በቅድስተ-ቅዱሳን ውስጥ ደብቆ ነበር። ብዙውን ጊዜ እርሱ ተለይቷቸው ከሄደ በኋላ ነው የእርሱን መኖር አውቀው «በእውነት እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ ነው እኔም አላወቅሁም ነበር» (ዘፍ 28:16) የሚሉት።

ኢየሱስ የመጣው እግዚአብሔርን ለመግለጥ ነው፤ ግና ፤ «ውበትና ደምግባት» ሳይኖረው ትሕትናን ተሞልቶ ሰው ሆኖ ነው የመጣው። ደቀ-መዛሙርቱ ሳይቀር አንዳንድ ጊዜ እርሱ በሚያደርጋቸው ነገሮች ይበሳጩ ነበር። ሰዎች ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን መንግሥት አስገራሚ በሆነ አስገራሚነቱም በሚታይ መልኩ ይገልጻል ብለው ይጠብቁ ነበር። እግዚአብሔር ራሳቸውን ለእርሱ በሰጡትና ዝግጁ በሆኑ ሰዎች ልብ ውስጥ ራሱን በመገለጡ ብቻ የሚገኝ የተሰወረ ሚስጥር መሆኑን አያውቁም።

ክርስቲያኖች የመንፈስን የተስፋ ቃል ሲያገኙ፤ በሀሳባቸው የእግዚአብሔርን ምሪት እንዴት ለማወቅ እንደሚቻል የተወሰነ መረዳት ይኖራቸዋል። የእርሱ ሕይወት መስጠት ስሜታቸውን እንዴት እንደሚቀሰቅስና እንዲሁም የእርሱ ንይል፤ ፈቃዳቸውንና ባህርያቸውን እንዴት እንደሚተይር ይደነቃሉ። አዕምሮ፤ ስሜትና ፈቃድ ከሚመነጩባት ከነፍስ ይልቅ መንፈስ ቅዱስ በጥልቀት እንደሚሠራ ያውቁ

በንድ ያስፈልጋል። መንፈስ ቅዱስ ሊኖር የሚመጣው ጥልቅ በሆነው መንፈሳችን ውስጥ ነው።

እግዚአብሔር ይሠራ ዘንድ መፍቀድ

የመንፈስ በውስጣችን መኖር በመጀመሪያ የሚታወቀው በእምነት ነው። የእርሱን ሥራ የሚያመለክት ወይም የሚያስረዳ ጥቂት ነገር ማየት ባልቻል እንኳ ፤ እርሱ በውስጤ እንደሚኖር አምናለሁ። በእምነት፤ የእርሱን ሥራ መገለጥ በመተማመን ልጠብቅ ይገባል። በዚህ እምነት የራሴን ጥበብ ክፎ እርሱ እንደሚሠራ በፍጹም መተማመን በእርሱ ልመካ ይገባል። የእርሱ የመጀመሪያዎቹ ሥራዎች የእርሱ መሆናቸውን መለየትና ማወቅ እስከማልቻል ድረስ ድብቅና የተሰወሩ ሊሆኑ ይችላሉ። የሕሊና ድምፅ ወይም የሚያስተጋባ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ድምፅ መስሉ ሊታየን ይችላል።

የጌታን የተስፋ ቃል ለመቀበልና መንፈስ በውስጤ እንደሚኖር እንዲሁም እንደሚመራኝ በማመን እምነት በውስጤ የሚፈጠረው አሁን ነው። በእምነት፤ ለእርሱ አገዛዝና አለቅነት መሳው እኔነቱን ያስማድረጥ መስጠት እችላለሁ። በሙሉ እምነት፤ ነፍሴ የእርሱን ድምፅ አጥርታ ለማወቅ ትዘጋጃለች። አዕምሮና ፈቃዴን ለመቆጣጠር፤ የእርሱ ንይል በጥልቀት ውስጥ ተሰውሮ ካለበት ይወጣል፤ በልቤ ውስጥ ተሰውሮ ያለውም ማንነቱን በፍጹም ሙሉ ይሞላዋል።

መለኮት በየትኛውም በማይመስል መልክ ራሱን ቢገልጥ ማወቅ የምንችልበት የመንፈሳዊ ማንነታችን አንድ ክፍል እምነት ነው። ይህም በክብሩ አምላክ ሆኖ ላለው ለአብ፤ እንዲሁም አብን ሰገሰጠው ለወልድ እውነት ከሆነ፤ ለመንፈስ ምንኛ የላቀ እውነት ነው። የማይታየው የመለኮት ሕይወት ንይል በድክሞታችን ውስጥ ሊያድርና ራሱን ሊሰውር መጣ።

የመንፈስ በውስጣችን መኖር ያለው ጥልቅ ጠቀሜታ ጌታችን ባዘፈለው ቃል ውስጥ ከተሰጠው ስፍራ መረዳት ይቻላል። እርሱ (ጌታ) ወደ አብ ከማረጉ በፊት፤ መንፈስ ቅዱስ አስተማሪ፤ ምስክር፤ የእርሱ ወኪልና ዓለምን የሚያሳምን እንደሆነ ተናግሯል። ጌታ ቅድሚያ የሰጠውን -

በወሰጣችን የሚኖረው መንፈስ አስተማሪያችንና ብርታታችን መሆኑን ቅድሚያ የማንስጥ ከሆነ፤ መንፈስ ለእኛ ሲያደርግ የሚችለውን ሁሉ ማወቅ የሚኖረው ጠቀሜታ አነስተኛ ነው።

መንፈስ የሚኖርበት ስፍራ

ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ለፆች ሲጽፍ፤ እጅግ ከባድ ስለነበሩት ኀጢአቶቻቸው ሊገሥጻቸው ግድ ሆኖበት ነበር። ይህም ሆኖ ግን፤ ለሁሉም - ደካማም ጠንካራም ለሆኑት አማኞች- «የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንዲሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን?» ብሎ ይላቸዋል (1 ቆሮ 3:16)። ይህ አውነት እግዚአብሔር ሊኖረው የተገባው እንደሆነ ተደርጎ ስፍራ ተስጥቶት ቢሆን ኖሮ፤ በአዲስና በተቀደሰ ሕይወት ለመኖር የሚያነሳሳ እንዲሁም ንይል እንደሚሆን ጳውሎስ ያውቃል።

ወደኋላ በመንሸራተት ላይ የነበሩትን የገላትያ ለፆች፤ በእምነት ለብክት መንፈስን የተቀበሉ መሆኑን ያውቁ ዘንድ ጳውሎስ ይለምናቸው ነበር። እግዚአብሔር የልጁን መንፈስ ወደ ልባቸው ውስጥ ልኳል። በወሰጣቸው በነበረው መንፈስ ሕይወትን አግኝተዋል። ይህንን መረዳትና ማመን ችለው ቢሆን ኖሮ፤ በመንፈሱም መመላለስ በቻሉ ነበር።

በዚህ ዘመን ያለችው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጋት ይህ ትምህርት ነው። መንፈስ ቅዱስን በተመለከተ ያለውን ይህን እውነት በርካታ ክርስቲያኖች ችላ እንደሚሉት አውቃለሁ። ከጌታ ጋር ባላቸው የሕይወት ምልልስ ውድቀት የሚገጥማቸው በዚህ ምክንያት ነው። በርካታ ክርስቲያኖች ለመንፈስ ቅዱስ ንይል ይጸልያሉ፤ በእርሱ ላይ ያላቸውንም መላኩና ፍጹም መተማመንና መደገፍ ይናገራሉ። እንዲህም ሆኖ፤ የእርሱ የመለኮት ማንነት ሳይቋርጥ በውስጥ መኖር አውቅና እስካልተሰጠው ድረስ፤ ውድቀት ከሕይወታችን አይርቅም።

መንፈስ ቅዱስ የሚኖርበት ስፍራ ከነቀፌታና ከራብሻ ሁሉ የጸዳ ይሆን ዘንድ ይፈልጋል። እግዚአብሔር መላው ቤተ መቅደሱን መቆጣጠር ይፈልጋል። ኢየሱስ ቤቱ የእርሱ ብቻ ቤት እንዲሆን ይፈልጋል። መኖሪያው - የውስጥ ማንነታችን - በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥርና መላት

ውስጥ እስካልሆነ ድረስ፤ እርሱ ሥራውን በዚያ መሥራት፤ መግባትና እንዲሁም መግለጥ አይችልም።

ጸሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ በውስጥ ማንነታችን ውስጥ የሚኖርና የእንተን መግለጥ የሚለጠን ንይል ይሆን ዘንድ በልባችን ውስጥ የእንተን ቅዱስ መንፈስ ሰጥተኸናል። ተሰውሮና ጠፍቶ የነበረውን ይህንን እውነት ቤተ ክርስቲያን እንድታውቅ፤ እንድትኖርበትና በንይል ምስክር ትሆን ዘንድ አድርጋት።

በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ መንፈስህ እንዲኖርና ምሪት ይሰጥ ዘንድ ይሁን። ጌታ ሆይ፤ እንተን መጠባበቅና በውስጤ ሥራህን ዘመንፈስህ እንደምትሠራ አውቅ ዘንድ አስተምረኝ። የክርስቶስን መንፈስ በውስጤ መኖር ሁልጊዜ ሳላቋርጥ አውቅ ዘንድ ይሁን። አሜን።

## ምዕራፍ 12

### መንፈስን እንዴት እንወቅ

«እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይችለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚገኝ እናንተ ታውቃላችሁ።» - (ዮሐ 14:17)

«የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደሆነችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁም?» - (1 ቆሮ 3:16)

በክርስትና ሕይወት የእውነተኛ መንፈሳዊ እውቀት ዋጋ እጅግን ጠቃሚ ነው። ውርስን አግኝቶ እንዴት የራሱ ማድረግ እንደሚችል የማያውቅ ሰው ወደ ሀብታምነት ጎራ አይቀላቀልም። ልክ እንደዚሁ፤ የእውነት ካልተረዳናቸውና የራሳችን ካላደረግናቸው በቀር፤ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታዎች ሙሉ ባርኮታቸውን ሊሰጡን አይችሉም።

ሁሉም የጥበብና የእውቀት ሀብቶች በክርስቶስ ውለጥ ተሰውረዋል። አማኝ ሁሉንም ነገሮች ክርስቶስን በማወቅ ሊል መተው አለበት። የአማኞች ሕይወት ደካማ ሆኖ የምናየው፤ እግዚአብሔር በክርስቶስ ውለጥ ለእኛ ስላዘጋጀልን ነገሮች በሚገባ ባለማወቅ ምክንያት ነው።

አብ ለኤፌሶን አማኞች የጥበብን መንፈስ እንዲሰጣቸውና የመጠራታቸውን ተለፋና ለእነርሱ ያለውን የርስት ክብር ባለጠግነት እንዲሁም ከሁሉ የሚበልጥ የገይሉን ታላቅነት ያውቁ በንድ፤ አረኩን በማወቅ መገለጥን እንዲሰጣቸው ጳውሎስ ወደ አብ ጸልዮላቸዋል (ኤፌ 1:17-19) ። ይህ ጸሎት፤ ለራሳችንም ሆነ ለሌሎች ሁልጊዜ ልንጸልየው የሚገባን ነው።

ነገር ግን ሌሎች እውቀቶች ሁሉ በእርሱ ውለጥ አልፈው የሚመጡበትን መምህር ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነው፤ እግዚአብሔር አብ እውነት የሆነውን ክርስቶስን ብቻ ሳይሆን የክርስቶስ መንፈስና እውነት የሆነውንም መንፈስ ቅዱስን ነው ለሁሉም አማኞች የሰጠው። «እኛ ግን

ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መንፈስ አልተቀበልንም፡፡ (1ቆሮ. 2:12)

**መንፈስን ማወቅ**

እያስተማረን ያለው መንፈስ ቅዱስ በሚሆንበት ጊዜ ማወቅ የምንችለው እንዴት ነው? ስለ መንፈሳዊ ነገሮች በሚኖረን እውቀት እርግጠኝነትና ምቹት እንዲሰማን የምንሻ ከሆነ፤ ራሱን አስተማሪውን (መንፈስ ቅዱስን) ልናውቅ ይገባናል፡፡ እርሱን ማወቃችን መንፈሳዊ እውቀታችን ስህተት አለመሆኑን ያረጋግጥልናል፡፡ የተባረከው ጌታችን መንፈስ ቅዱስን እንደምናውቅ አረጋግጦልናል፡፡ መልዕክተኞችና ምስክሮች ስለ ራሳቸው አይናገሩም፡፡

መንፈስ ቅዱስ ፣ ስለ ክርስቶስ ሲመለከርና እርሱን ሲያከብረው ሲታወቅና እውቅናን ሊያገኝ ይገባል፡፡ የተቀበልነው እውቀት፣ ሰዋዊ በሆነ ምክንያታዊነት ከእግዚአብሔር ቃል የሰበሰበነው ሳይሆን ከእግዚአብሔር መሆኑን የምናረጋግጠው በዚህ መንገድ ነው፡፡ ተመሳሳለው በተሠሩ ምስሎች ከመታሰል የሚጠበቀን ብቸኛ መንገድ የንጉሡን ማህተም ማወቅ ነው፡፡ መንፈስን ማወቅ የእርግጠኝነት መለኮታዊ መሠረት ነው፡፡

መንፈስ እንዴት ሲታወቅ ይችላል? አየሱስ፡- «ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚገኝ እናንተ ታውቃላችሁ» ብሏል፡፡ የመንፈስ በውስጣችን መኖር እርሱን ማወቅ እንችል ዘንድ መንስኤ ነው፡፡ በውስጣችን እንዲኖርና የአየሱስን ጌትነት እንዲመሰክር ስንፈቅድለት፤ የእግዚአብሔር መንፈስ እንደሆነ ራሱን ይገልጥልናል፡፡ «መንፈስም እውነት ነውና የሚመለከረው መንፈስ ነው» (1ኛ ዮሐ 5:7) ።

የመንፈስ ህልውና(መገኘት) ለእያንዳንዱ እማኝ በውስጥ የሚኖር እስተማሪ እንደሆነ በዜተ ክርስቲያን ውስጥ የሚታወቅበት ልክና የተሰጠው እውቅና እነሱት ነው፡፡ ይህም በመሆኑ፤ የመንፈስ ሥራዎች ጥቂት ናቸው፡፡ የመንፈስ ቅዱስን ምስክር መሆን እውቅና ለመስጠት ብዙ ጥርጣሬዎችና ማመንታቶች አሉ፡፡ በእግዚአብሔር ህዝብ መካከል የመንፈስ በውስጣችን የመኖር እውነታና ልምምድ ወደነበረበት ሲመለስ መንፈስ ዳግም በመለካከላችን ለመሥራት የተሰጠቀ ይሆናል፤ ቅዱስ

ህልውናውም በቂ ማረጋገጫ ይሆናል፡፡ እኛም ያኔ በእርግጥ እናውቀዋለን፡፡ «በውስጣችሁም ስለሚገኝ እናንተ ታውቃላችሁ»፡፡

ግን የእርሱ ህልውና በጥቂቱ ብቻ እየታወቀ፤ ጌሱም እየተደናቀፈ አስከሄደ ድረስ፤ እርሱ ሊታወቅ የሚችለው እንዴት ነው? መንፈስ በውስጥ እንዳለና እንደሚያስተምርህ ቅን የሆነ የማወቅ መሻት ካለህ፤ መንፈስን በተመለከተ ቃሉ የሚያስተምርህን አጥና፡፡ ሰዎች ስለመንፈስ በሚያስተምሩት ብቻ ረከተህ አትቀመጥ፤ ወደ ቃሉም ሂድ፡፡ ለቃሉ ባለህ የተለመደ ዐይነት ንብብ ወይም ስለ ቃሉ አስተምህሮ ባለህ እውቀት ረከተህ አትቀመጥ፡፡

አንድ የተጠማ ሰው የሕይወት ውኃን ለመጠጣት እጅጉን እንደሚፈልገው፤ አንተም መንፈስን ለማወቅ በቅንነት የምትሻ ከሆነ፤ ሂድና ቃሉን አጥና፡፡ መንፈስን፤ በውስጥ ስለመኖሩና የእርሱን ሥራ በሚመለከት በቅዱስ መጻሕፍት ላይ የተጻፉትን ሁሉ በአንድ ሰብስቦ በልብህ ውስጥ እነራቸው፡፡ ቃሉ ከሚያስተምርህ ውጪ ምንም ነገር ላለመቀበል ቁርጠኝነት ይነረህ፤ ቃሉ የሚያስተምርህን ግን ከልብህ ተቀበል፡፡ በመንፈስ እስተማሪነት ላይ ተማምንህና ተደግፈህ ቃሉን አጥና፡፡ ቃሉን የምታጠናው በራስህ ጥበብ ከሆነ፤ የቃል ጥናትህ የተላላቱ እይታዎችህን የሚያረጋግጥልህ ብቻ ይሆናል፡፡

አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ፤ ምንም እንኳ እርሱ በውስጥህ እንዴት እንደሚሠራ ባታውቅም ፣ ያስተምርህ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ አለ፡፡ በእርሱም በኩል አብ በውስጥህ እንዲሠራና ቃሉን በውስጥህ ሕይወትና ብርሃን እንዲያደርግልህ ጠይቀው፡፡ በሙሉ ልብ ራስህን ለቃሉ ክሰጠህ፤ የተስፋ ቃሉ በእርግጥ ሊፈጸም ታዋቀለህ፡፡ የሚያስተምርህም እግዚአብሔር ይሆናል፡፡ ቃሉን ስትቀበል፤ የእንተንም ሆነ የሰውን ሀሳቦች ሁሉ ወደጎን ተው፡፡ እግዚአብሔርን የእርሱን መንፈስ በተመለከተ፤ እርሱ ያለውን ሀሳብ፤ በመንፈሱ እንዲገልጥልህ ጠይቀው፡፡ እርሱም በእርግጠኝነት ይህን ያደርግልሃል፡፡

የመንፈስ ማስረጃ

የመንፈስን በሕይወትህ ውስጥ መኖር የምታረጋግጠው በመታዘዝ ነው።  
 ኢየሱስ መምህርና መሪ ይሆንን ዘንድ እርሱን (መንፈስን) ሰጥቶናል።  
 መጻሕፍት ሁሉ የእርሱ ሥራ የመላው ሕይወት መሰጠትን  
 እንደሚጠይቅ ይናገራሉ። «እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ  
 አላችሁ፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት  
 ትኖራላችሁ» (ሮሜ 8:13፣ 14)። «ሥጋችሁ . . . የመንፈስ ቅዱስ ቤተ  
 መቅደስ ነው. . . ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ» (1ኛ ቀሮ  
 6:19፣ 20)። «በመንፈስ ብንኖር፣ በመንፈስ ደግሞ እንመላለስ» (ነሐ  
 5:25)። «አኛም. . . መንፈስ ከሚሆን ከኔታ እንደሚደረግ ያን መልክ  
 እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን» (2ኛ ቀሮ 3:18)። እኚህ  
 መስል ቃላት የመንፈስን አሠራር ልዩ በሆነ መንገድ ያስቀምጡልናል።

እግዚአብሔር መጀመሪያ የተገለጠው በሥራው ነው፤ መንፈስም  
 እንዲሁ። እርሱ (መንፈስ) የእግዚአብሔርን ፈቃድ ይገልጥልናል፤  
 እንዲሁም በዚያ ፈቃድ ውስጥ እርሱን እንድንከተለው ያደርገናል። እንደ  
 አማኝ በመንፈስ ውስጥ ላለ ሕይወት ራሱን ሲሰጥና ከክርስቶስ እግዛዝ  
 ጋር ሲስማማ፣ መንፈስ በውስጡ እንደሚሠራ ይረዳል፤ ያውቃልም።  
 እርሱ በውስጣችን እንደሚኖር ሰማወቅ ዝግጁ የምንሆነው፣ የመንፈስ  
 ቅዱስን ዐላማ የእኛ ዐላማ ሰናደርግ ነው። መንፈስ ራሱ ክርስቶስ  
 እንዳደረገው እግዚአብሔርን ወደ መታዘዝ ይመራናል። ራሳችንን  
 በመታዘዝ ሕይወት ስንሞላ መንፈስን በቅርበት እናውቀዋለን።

እምነት ሁልጊዜ ከማይታዩና በለው ዘንድ የማይቻል በሚመስሉ ነገሮች  
 ጋር ነው የሚሠራው። መለኮት በኢየሱስ ሲገልጥ ራሱን ዝቅ አድርጎና  
 ተሰውሮ ነበር! ሆኖ ሳይሆን መላው በናዘራት ሲቆይ፣ የአናጼ ልጅ  
 ከመሆኑ በቀር በኢየሱስ ውስጥ ምንም ነገር አላዩም። የእርሱ መለኮታዊ  
 ልጅነት በመላትና ፍጹም በሆነ መንገድ የተገለጠው ሲጠመቅ ነው።  
 ለደቀ-መዛሙርቱ ሳይቀር መለኮታዊ ክብሩ ብዙውን ጊዜ የተሰወረ ነበር።  
 ቡንጢኦተኛው ማንነታችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ሕይወት መግባት  
 ለማወቅ የበለጠ እምነትን ይጠይቃል!

ለመንፈስ የሚገባውን ክብር ለመስጠት በእግዚአብሔር ፊት በጥሞና  
 ውስጥ በሆነ በላቀ ክብር የመስገድን ልምምድ አዳብር። ጥልቅ በሆነ  
 መተማመንና መደገፍ መንፈስን ተጠባብቅ። በጥሞና የምታሰላስልበት ጊዜ  
 ይኑርህ። የምናየው ወይም የሚሰማን ስሜት የቱንም ያህል አነስተኛ  
 ቢሆን እንመን። መለኮት ሁልጊዜ የሚታወቀው መጀመሪያ በማመን ነው።  
 በማመናችን ስንቀጥል፣ ለማወቅና ለማየት እየተዘጋጀን እንሄዳለን።

ቀምሰን ካላየን በስተቀር የእንድን ፍሬ ጣዕም ማወቅ አንችልም። በውስጡ  
 ካልሆንን ወይም ካልተጠቀምነው በቀር ብርሃንን ልናውቅ የምንችልበት  
 መንገድ የለም። ከእንድ ሰው ጋር እስካልተነጋገርን ድረስ፣ ያንን ሰው  
 ልናውቀው አንችልም። እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) በውስጣችን ከሌለና እኛም  
 በእርሱ ቁጥጥር ሥር ካልሆንን፣ መንፈስ ቅዱስን የምናውቅበት መንገድ  
 የለም። በመንፈስ መኖር፣ መንፈስን ለማወቅ ብቸኛው መንገድ ነው።  
 እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) በውስጣችን እንዲኖር፣ ሥራውንም እንዲሠራና  
 ከእርሱ ጋር ህብረትን እናደርግ ዘንድ «በውስጣችሁም ስለሚገኝ እናነተ  
 ታውቃላችሁ» ሲል ጌታ መንገዱን ከፍቶልናል።

እንደ አማኝ ክርስቶስ ኢየሱስን በማወቅ የበረታ እንዲሆን፣ ሁሉን ነገር  
 ከጌቱ እንደሆነ አድርጎ እንዲቆጥር ጳውሎስ ይመክራል። የከበረው  
 ኢየሱስን በመንፈስ ለማወቅ ሁሉን ነገር ልንተው አይገባንም? በከበረው  
 ኢየሱስ ውስጥ ሁሉን በመላት እንካፈል ዘንድ፣ አብ መንፈሱን ልኮልናል!  
 ወልድ ከአብ ተቀብሎ ለሰጠን በውስጣችን ለሚኖረውና ለሚያስተምረን  
 ለተባረከው መንፈስ ራሳችንን መሉ ለመሉ እንሰጥ።

ጸሎት

የተባረክኸው አባቴ ሆይ፣ መንፈስህ በውስጤ ሆኖ እውቀው ዘንድ ይሁን።  
 የእርሱ (የመንፈስ) የኢየሱስ ምስክር መሆን በሕይወቴ ውስጥ ፍጹም  
 የጠራና ጎያል ይሁን። የእርሱ ምሪትና መቀደስ በቅዱስ ጎይል ይሁን።  
 የእርሱ በመንፈሴ ውስጥ መኖር በሕይወቴ ምልልስ ሁሉ መገኘቴን  
 በማወቅ እውነትና ሕይወት ይሁን። ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ እኔንም  
 ህዝብህንም፣ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መኖሩን፣ ወልድን  
 እንደሚገልጥና እንዲሁም እንተን አባታችንን እንደሚያከብር እንድናውቅ  
 አስተምረን። አሜን።

## ምዕራፍ 13

### ልንኖርበት የሚገባን እውነት

“ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ እጽናች እርሱም ከአብ የሚመጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል።” (ዮሐ 15:26)

“ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይናገርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል።” (ዮሐ 16:13)

ራሱን (እግዚአብሔርን) እንዲመስል፤ በዘብሩ ከእርሱ ጋር ሀብረትን ማድረግ እንዲችል አድርጎ ነው እግዚአብሔር ለውን በራሱ ምሳሌ የፈጠረው። በኤደን በነበረው ገነት ውስጥ ሰው ይህንን የእግዚአብሔር ምሳሌነት የሚያገኝበት ሁለት መንገዶች ቀርበውለት ነበር። እነዚህም ሁለት መንገዶች በሁለት ዛፎች የተወከሉ ነበሩ - በሕይወት እና በእውቀት። የእግዚአብሔር መንገድ የመጀመሪያው ነው - በሕይወት ዛፍ በኩል የእግዚአብሔር እውቀትና ምሳሌነት ይገኝ ነበር።

በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ በመኖርና የእግዚአብሔርን ሕይወት በመካፈል ሰው ፍጹም ሲሆን ይችል ነበር። እንደ እግዚአብሔር ለመሆን የሚያስፈልጋቸው የእውቀት ዛፍ እንደሆነ ሰይጣን አስረግጦ ነገራቸው። ስው ከመታዘዝ ሕይወት ይልቅ የእውቀት ብርሃንን ሊመርጥ ወደ ሞት የሚወስደውን መንገድ ተያያዘው። ሰማወቅ ያለው መሻት፤ ትልቁ ፈተናው ሆነ። መሳው ሕይወቱ የተበላሸ ሆነ፤ እውቀትም ከመታዘዝና ከሕይወት በሰጠበት።

በእውቀት ውስጥ ደስታ ይገኛል በሚል ቃል በመታሰል የሰው ልጅ እስካሁን ድረስ በሞት ጎዳና ይኳትናል። የዚህ ውሸት ገደል ከእግዚአብሔር ራሱን ከመግለጡ ጋር በተገናኘ መሠረት ላይ የተገነባ

ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በምንቀበልበት ጊዜ እንኳ፤ የዚህች ዓለምና የሥጋ ጥበብ ሁልጊዜ አብረውን አሉ። በመንፈስ ሕይወት ሳይሆን በሰው ጥበብ የተገኘ ከሆነ፤ መንፈሳዊ እውነትም ሳይቀር ንድሉን ይነጠቃል። እውነት ወደ ልባችን ውስጥ ሲገባ የመንፈስ ሕይወት ይሆናል።

ግን ደግሞ፤ ይህ እውነት በነፍስ ውጪኛው አካል ፣ በእውቀትና በምክንያታዊነት ላይ ብቻ ሆኖ ሊቀር ይችላል። ይህም እውቀት አዕምሮአችንን ሊቆጣጠርና ሊያስደስት እንዲሁም ተዕዕናውን ያሳድራል በሚል እሳቤ እርካታን ሊሰጠን ይችላል። ይሁን እንጂ፤ ንድሉ እውነተኛ ወደ ሆነው የመንፈስ ሕይወት ፈጽሞ የማያደርስና ከሰው ምክንያት አዘል ክርክር የሚዘልል አይደለም።

በሰዎቹ መልክና ምሳሌነት ውስጥ ብቻ ያለ የመለኮታዊ እውነት የአረዳድና የስሜት እውነት አለ። ሌሎች ሰዎች ስለነገሮች በሚያስቡትና በሚናገሩት ብቻ ውስጥ ያለና እውነታ የሆነ እውነት አለ። የአይሁድ ሕግ መስጠት የሚችለው በጥላ፤ በቅርጽና በሀሳብ ውስጥ ያለ እውነትን ብቻ ነው። የመለኮት ሕይወትና ትርጉም ያለው እውነት - ጸጋ እና እውነትን የተሞላው ፣ የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ - ኢየሱስ የሰጠን እውነት ነው። እርሱ ራሱ «እውነት» ነው።

### ከውስጥ የተገለጠው እውነት

ጌታችን (ኢየሱስ) ለደቀመዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን እንደሚልክላቸው የተሰፋ ቃልን ሲሰጣቸው፤ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) የእውነት መንፈስ እንደሆነ ነግሯቸዋል። ከእኛ ጋር መንፈሳዊ እውነታን ይዞ ለመገናኘት ሲል፤ እርሱ ከሰማይ ይዞት የወረደው ያ እውነት፤ ጸጋና ሕይወት እርሱ ራሱ ነው። ይህ እውነት የሚገኘው በእግዚአብሔር መንፈስ ውስጥ ነው። የዚያ መለኮታዊ እውነት የውስጥ ሕይወት እርሱ መንፈሱ ነው። እርሱን ስንቀበለውና ሁሉን ነገር ትተን ለንክተለው ክርስቶስንና የእግዚአብሔርን ሕይወት በውስጣችን ይገልጥልናል።

መንፈስ ስለ እውነት ሲያስተምረንና ወደ እውነት ሊመራን፤ ቃላትንና ሀሳቦችን የሚሰጠን ከመጸሕፍት ወይም ከሌሎች አስተማሪዎች ብቻ አይደለም። ይልቁኑም፤ መንፈስ ወደ ሕይወታችን ሚስጥራዊ መሠረት በመግባት የእግዚአብሔርን እውነት እንደ ዘር ይተክላል፤ መለኮታዊ

ሕይወትም ሆኖ በእኛ ውስጥ ይኖራል። ይህም የተሰወረ ሕይወት በእምነት ሲያድግ፤ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ያበረታዋል። ከዚያም፤ እየበረታና እያደገ ሲሄድ ቅርንጫፎቹን በመላው ማንነታችን ውስጥ መዘርጋት ይጀምራል። ከውጪ ሳይሆን ከውስጥ በሆነ፤ በቃል ሳይሆን በንይል በሆነ - በሕይወትና በእውነት - መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስንና እርሱ ለእኛ ያለውን ሁሉ ይገልጥልናል። አዳኝነቱ ከእኛ ውጪና ከእኛ በላይ የነበረው ክርስቶስ በውስጣችን እውነት ይሆናል። መንፈስ ወደ ውስጣችን በመምጣቱ እውነትን ይዞ ይመጣል። ከዚያም፤ በውስጣችን ሆኖ ሲቆጣጠረን ወደ እውነት ሁሉ ይመራናል።

ጌታችን ኢየሱስ፤ የእውነትን መንፈስ ከአብ ተቀብሎ እንደሚልክልን የተሰፋ ቃል ሲሰጠን የዚያ መንፈስ ተቀዳሚ ሥራ ምን እንደሚሆን በግልጽ ነግሮናል። «እርሱ ስለ እኔ ይመስክራል።» ከዚያም ትንሽ ቀደም አድርጎ፤ በዮሐ 14፡6 ላይ «እኔ . . . እውነት ነኝ።» ብሎ ነግሮናል። የእውነት መንፈስ ሥራ በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ያለውን የጸጋና እውነት መላት መግለጥና ማከፈል ነው። እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ክርስቶስ የፈጸመውን የመዋጀት ሥራ እውነታና ንይል በውስጣችንና በእኛ በኩል ምስክር ሊሆን፤ በሰማይ ካለው ከከበረው ጌታ ዘንድ መጣ።

ስለ መንፈስ በውስጣችን መኖር አብዝቶ ማሰብ ከአዳኝ ከኢየሱስ ያርቀናል። ብለው የሚፈሩ ክርስቲያኖች አሉ። ወደ ራሳችን ውስጥ መመልከት ይህን። ሊያስከትል ይችላል። ይሁን እንጂ፤ በውስጣችን ላለው መንፈስ እውቅና መስጠታችን ክርስቶስ ብቻ ሁሉ በሁሉ የመሆኑን መላ መንፈሳዊ መረዳት ይለጠናል። እርሱ፤ ስለ ክርስቶስ ያለንን እውቀት፤ ሕይወትና እውነት ያደርገዋል።

### ለመማር ዝግጁ የሆነ መንፈስ

መንፈስን ለስመልክቶ ጌታችን የተናገራቸውን ግሩም ቃላት አስተውል። «ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚለማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይናገርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል።» መለኮታዊ የሆነ የመማር ዝግጁነት የዚህ የእውነት መንፈስ ምልክት ነው። በቅድስት ሥላሴ ሚስጥር ውስጥ

ከዚህ በበለጠ የሚማርክ ነገር የሰም። በወልድና በመንፈስ ቅዱስ መካከል ካለ የመለኮትነት መተካከል ጋር አብሮ ፍጹም የሆነ ታዛዥነት አለ።

እርሱ (ወልድ) ሰዎች ለአብ የሚሰጡትን ክብር ለእርሱም እንዲሰጡት ማድረግ ይችላል፤ ግና - «ወልድ ክራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም» ብሎ ተናግሯል። የራሱን ሀሳቦች በእርግጠኝነት እንደሚናገር አናስብ ይሆናል። እርሱ ግን የሚናገረው የሰማውን ነው፤ የሚያደርገውም አብ ሊያደርግ ያየውን ነው። «አብ ሊያደርግ ያየውን ነው እንጂ...» (ዮሐ 5:19) ። ልክ እንደዚሁ፤ መንፈስ ቅዱስም በፍጹም ክራሱ አይናገርም። የራሱን የማይናገረውና እግዚአብሔር ሊናገር ብቻ የሚናገር ያ መንፈስ የእውነት መንፈስ ነው።

እርሱን (መንፈስ ቅዱስን) በእውነት በሚቀበሉት ውስጥ የሚፈጥረው ዝንባሌና እፍ የሚልባቸው ሕይወት ይህን ዐይነት ነው። በመንፈስ ድካ የሆኑ፤ ልባቸው የተሰበረ፤ ጥበባቸው ልክ እንደ ጽድቃቸው ዋጋ የሌለው እንደሆነ የተረዱ ሰዎች መሰያቸው ይሄ ለመማር ያለ ዝግጁነት ነው። ይህም በመሆኑ፤ ክርስቶስና በውስጣቸው ያለው መንፈስ የእውነት መንፈስ እንዲሆንላቸው ይሻሉ። መንፈሳዊ ትርጓሜ ሊገልጽ በሚችልበት ብቸኛ መንገድ በሚጠባበቅና በተሰበረ መንፈስ መሆን እንዴት የጎደለን እንደሆንን እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ያሳየናል።

እጅግ ብዙ የሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ እውቀትና እንዲሁም የመጽሐፍ ቅዱስ ስብከት ለእውነተኛ ቅድስና ትንሽ የሆነ ፍሬ የማፍራቱን ምክንያት እናውቅ ዘንድ መንፈስ ዐይኖቻችንን ይከፍትልናል። የዚህም ምክንያት መጽሐፍ ቅዱስ ክላይ ባልሆነ ጥበብ መጠናቱ ነው። እግዚአብሔርንም አልተጠባበቅነውም - ጥበብንም አልጠየቅነውም። የእውነት መንፈስ መሰያ ምልክት ይጎድለን ነበር። የእውነት መንፈስ ጨዋ ነው። መንፈስ ፤ በሰማይ ካለው ከእግዚአብሔር እስካልሰማ እና ካልሰማ በቀር አይናገርም።

እነኚህ ሀሳቦች በክርስትና ሕይወት ውስጥ ትልቅ አደጋን ሊፈጥር የሚችል ነገር ይጠቁሙናል - ይህም፡- በልባችን ውስጥ የእውነትን መንፈስ ልዩ በሆነ መንገድ ሳንጠባበቅ የእግዚአብሔርን እውነት ከቃሉ ውስጥ ለማወቅ መሞከር ነው። ሰይጣን አሁንም ሥራውን በሰዎች መካከል ይሰራል። እውቀት አሁንም ድረስ የሰይጣን ትልቁ መፈታተኛ

መንገድ ነው። ስለ መለኮታዊ እውነት ያላቸው እውቀት ብዙም እርባና እንደሌለው ምስክርነታቸውን የሚሰጡ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። እውቀታቸው የዓለምና የገቢአትን ተጽዕኖ መቋቋም እንዳይችሉ ያደርጋቸዋል።

የእውነት መንፈስ ሊሰጥ ስላለው ብርሃን፤ ነጻነት፤ ብርታት፤ ደስታና እውነት የሚያውቁት ትንሽ ነው። ይህም የሆነው የእግዚአብሔርን እውነት የሰው ጥበብና የሰው ሀሳብ ተጠቅመው ለመረዳት በመሞከራቸው ምክንያት ነው። ወደ እውነት ይመራቸው ዘንድ የእውነት መንፈስን አይጠባበቁም። በሰው ጥበብ ላይ ያላቸው እምነት በእግዚአብሔር ገደል ላይ ካላቸው እምነት ስለሚበልጥ፤ በክርስቶስ ውስጥ ለመኖርና እንደ ክርስቶስ ለመመላለስ የሚያደርጉት ቅን የሆነ ጥረት አይሳካም።

### ለእግዚአብሔር ምሪት ራስን መስጠት

«አኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተላች» ብሎ ተናግሯል (ማቴ 16:24)። ብዙ ሰዎች ራሳቸውን ሳይክፉ ኢየሱስን ይከተላሉ። በእግዚአብሔር ነገሮች ላይ ራሱን ጣልቃ የሚያስገባውን የራስን ጥበብና የሥጋዊ እዕምርን ጉልበት ልንክደው የሚገባን ዋነኛ ነገር ነው። ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረን ማንኛውም ግንኙነት - በቃሉም፤ በጸሎትም እንዲሁም በእምልኮአችን ሁሉ - መጀመሪያ ልናደርገው የሚገባን ነገር ራስን በመካድ እጃችንን መስጠት ነው። ያለ መንፈስ ቅዱስ ልዩ የሆነ መለኮታዊ ምሪት የእግዚአብሔርን ቃል ለመረዳትም ሆነ ለእርሱ ቃልን ለመናገር የኛን ገደል ልንክድ ይገባናል። እኛ ክርስቲያኖች የራሳችንን ጽድቅ እንኳ ሳይቀር ልንክድ ያስፈልገናል። ራስን በመካድ ሂደት ውስጥ የገዛ ራስን ጥበብ መካድ እጅግ አስቸጋሪው ክፍል ነው።

በእምልኮአችን ሁሉ በቂና ፍጹም አስፈላጊ ደሙ ብቻ ሳይሆን የኢየሱስ መንፈስም ፍጹም አስፈላጊ መሆኑን ልንገነዘብ ያስፈልገናል። እግዚአብሔርን በመጠባበቅ በፊቱ በጥምና መሆን የጥሪው ትርጉም ነው። በእግዚአብሔር ህልውና ፊት በጥምና ሁን። ጥልቅ በሆነ ትሕትናና እርጋታ ውስጥ ሆነህ እግዚአብሔር የሚናገረውን ጠብቅ፤ ስማ አድምጥም። የእውነት መንፈስ ፈጽሞ ክራሱ አይናገርም። የሰማውን

ይናገራል። በሕይወት ውስጥ የእውነት መንፈስ የመኖሩ ምልክት የተዋረደ (ዘቅ ያለ)፤ የሚሰማና ለመማር ዝግጁ የሆነ መንፈስ ነው።

የእውነት መንፈስ ልንረዳውና ልንገልጸው በምንችለው መልኩ በአንድ ጊዜ ለሀሳባችን እይናገርም። የመጀመሪያው ሥራ የስፍራውን ወለል ማጽዳትና ማጥራት ነው። እውነተኛ ሀሳቦች ይሆኑም ዘንድ ጥልቅ ተደርገው መተክል አለባቸው። ጥልቀታቸው በራሳቸው ውስጥ የተደበቀ /የተሰወረ/ ሊሆን ይገባል። መንፈስ ቅዱስ የሕይወት መንፈስ ስለሆነ የእውነት መንፈስ ነው። ይህም እውነት ብርሃን ነው። ቀድሞውንም - መንፈስ ቅዱስ ለሀሳባችንና ለስሜታችን አይናገርም - በሰው ልብ የውስጠኛው ክፍል ውስጥ ላለው ለመንፈሱ(የሰው) እንጂ።

**ጸሎት**

ጌታ ሆይ፤ መንፈስ ቅዱስ ለእኔ የክርስቶስ ኢየሱስ ምስክር እንዲሆንልኝ አጠይቅሃለሁ። የኢየሱስ የማስታረቅ ሥራና የደሙ እውነት በእኔ ውስጥ እንዲኖር እኔም በእርሱ ውስጥ እንድኖር ይሁን። የእርሱ ህልውናና ኅይል ሕያው በመሆን የእርሱ ሕይወትና ክብር በውስጤ እውነት ይሁን። አባቴ ሆይ፤ የልጅህ መንፈስ ሕይወቴ ይሁን። የልጅህም አያንዳንዱ ቃል በእርሱ መንፈስ በውስጤ እውነት ይሁን። ከባቴ ሆይ፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጤ ስለሚኖር ደግሜ አመስግንሃለሁ። በእኔ ውስጥ በጎይል ይሠራ ስንድ ይሁን። ህዝባህ ሁሉ - በውስጣቸው የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን በውስጣቸው እውነት አድርጎ እንደሚገልጠው ያላቸውን የልጅነት መብት አውቀው ሀሴትን ያድርጉ። አሜን።

**ምዕራፍ 14**

**የመንፈስ ስጦታ**

«እኔ ግን እውነት እንግራችኋለሁ፤ እኔ እንደሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን አልከግችኋለሁ።» ዮሐ 16፡7

ጌታ ይህን ዓለም ለቅቆ ወደ አባቴ ሊሄድ፤ የእርሱ መሄድ ለእነርሱ የሚጠቅም መሆኑን ለደቀ-መዛሙርቱ ነግሯቸዋል። አጽናኙ የእርሱን ቦታ ተክቶ እንደሚመጣና የእርሱ በእካል መገኘት ካደረገውና ሊያደርግ ከሚችለው በላይ የተሻለ እንደሚሆንላቸውም ነግሯቸዋል። ይህንንም በሁለት መንገዶች በጣም ልዩ ሆኖ እናገኘዋለን። ጌታ ከእነርሱ ጋር ያደርግ የነበረው ንግግር በፍጹም የተቆራረጠ አልነበረም፤ ግን ደግሞ በንግግራቸው መኻል ጣልቃ የሚገቡ ነገሮች ይኖራሉ። መሞቱ ደግሞ በመካከላቸው የሚኖረውን ንግግር የበለጠ ያጠፋዋል እነርሱም ከዚያ በኋላ ሊያዩት አይችሉም። መንፈስ ግን ከእነርሱ ጋር ለዘላለም ይኖራል። መንፈስ በእነርሱ ውስጥ ይሆናል። የእርሱ መምጣትና በውስጣቸው መኖር ኢየሱስን በውስጣቸው ሕይወትና ብርታታቸው ያደርግላቸዋል።

ጌታ በምድር በነበረበት ጊዜ፤ ከአያንዳንዱ ደቀ-መዛሙር ጋር መስተጋብርን ሲፈጥር የነበረው እንደየግል ባህርያቸውና የሚያጋጥማቸውን ልዩ ሁኔታዎች መሠረት በማድረግ ነው። ንግግሩም በጥልቅ የግል ግንኙነት ላይ የተመሠረተ ነበር - በሚያደርገው በአያንዳንዱ ነገር እርሱ በጎቹን በስም እንደሚያውቃቸው ያረጋግጥላቸው ነበር። ለአያንዳንዱ ሰው ከፍላጎቱ ጋር የሚገጥም ረቂቅ የጥበብ ቃል ነበር። መንፈስስ ይህንን ፍላጎት በማሟላት ያንን የግል መሻት እንዲሁም የኢየሱስን ምሪት ውድ ያደረገውን በየግላቸው ልዩ የሆነን ትኩረት መስጠትን ያደርግ ይሆን?

ክርስቶስ ለደቀ-መዛሙርቱ የሆነላቸውንና ያደረገላቸውን ሁሉ፤ መንፈስ በማይቋረጥ ግንኙነት ውስጥ በላቀ ንይል ያደርግላቸዋል። የኢየሱስ በለማይ መኖር ኢየሱስ በምድር ላለ ካገኙት የሚበልጥ ደስታ፤ ለላምና ብርታትን ይሰጣቸዋል። ኢየሱስ እያንዳንዱን ደቀ-መዛሙር የሚያስፈልገውን በመስጠትና እርሱ (ኢየሱስ) የቅርብ ወዳጁ እንደሆነ እንዲስማው በማድረግ ሃይት ብልህና ታጋሽ ነበር። እንዲህ ካለ ግንኙነት የሚመነጭ ደስታ ሲጠፋ የማይችል ነው። መንፈስ በውስጥ እንዲኖር ሆኖ መስጠቱ የክርስቶስን የጠለቀ የግል ወዳጅነትና ምሪት በደቀ-መዛሙርቱና በሁሉም አማኞች ውስጥ ለማጽናት ነው።

አንዳንድ ክርስቲያኖች በእዚህ ልምምድ ውስጥ ባለመሆናቸው፤ ይህንን ለማመን በጣም ይቸገራሉ። የክርስቶስን በምድር ላይ ከለዎች ጋር መመላለስ፤ ለዎችን የማስተማሩንና የመምራቱን እውነታ መቀበል አያዳግታቸውም። ይሁን እንጂ፤ የመንፈስ ቅዱስን በእኛ ውስጥ ራሱን ሰውሮ መኖርን፤ እንዲሁም በልባችን ውስጥ በሚለጥር መናገሩንና መምራቱን መቀበል ግን እጅግ አስቸጋሪ ይሆንባቸዋል።

በላል ክርስቲያን መሆን

በእርግጥ፤ ይህን አዲስ መንፈሳዊ ግንኙነትና ምሪትን ለመቀበል አዳጋች መሆኑ ትልቅ ዋጋ እንዲኖረው አድርጎታል። በየዕለት ተዕለት ሕይወታችንም የምናየው መርህ ይህንኑ ነው። አስቸጋሪ ሁኔታ ንይላችንን ያስባስባል፤ ፈቃዳችንን ያበረታል፤ ባህርያችንን ይቀርጻል፤ ሰውም ያደርገናል።

ልጅ በሕፃንነት ዕድሜው ለሚማረው ትምህርት እገዛና ማበረታታት ሊደረግለት ይገባል። አያደገ ሲሄድ አስተማሪው ራሱን ችሎ እንዲሠራ ይተወዋል። የወጣትነት ዕድሜ ላይ ሲደርስ ደግሞ በውስጡ እንዲይዝ የተደረጋቸውን መርሆች ለመፈተንና ለማበርታት የወላጆቹን ቤት ለቅቆ ይወጣል። በእያንዳንዱ የልጁ የዕድገት እርከን መጨመር ላይ ይሰጠው የነበረውን ድጋፍ በማንሳት፤ ልጁ የተማራቸውን ትምህርቶች በመተግበርና ከሕይወቱ ጋር በማዛመድ በራሱ ነገሮችን መከወን እንዲችል ማድረግ አስፈላጊ ነው።

እግዚአብሔር ከውጭ በሆነ ሕግ ሳይሆን በውስጥ ሕይወታችን መመራት ወደምንችልበት ብስለት ሊያደርስን ይፈልጋል። ኢየሱስ ከደቀ-መዛሙርቱ ጋር በምድር በነበረበት ወቅት ይሠራ የነበረው ከውጭ ወደ ውስጥ ነው። ይህ በመሆኑም፤ የውስጥ ማንነታቸውን ሊደርስና ሊሰለጥንበት አልቻለም ነበር። እርሱ (ኢየሱስ) ሊሄድ ግን፤ የደቀ-መዛሙርቱ ዕድገት ከውስጥ ይሆን ዘንድ መንፈስን በውስጣቸው እንዲኖር ላስላቸው። ኢየሱስ በመንፈሱ የሕይወታቸውን የውስጠኛውን ሚስጥራዊ ክፍል በመቆጣጠር፤ በእነርሱ ውስጥ በሚኖረው በመንፈሱ በኩል ልክ እንደርሱ እንዲሆኑ ያደርጋቸዋል። የእነርሱም (የደቀ-መዛሙርቱ) መንፈስ በሆነው የመለኮት መንፈስ ንይል ሕይወታቸውን የማነጻና ባሕርያቸውን የመቅረጽ ሥራ ይከወናል። እውነተኛ በሆነው፤ የተለየ ማንነት ባለው፤ እና በአብ ዘንድ በሚኖረው በእርሱ (በኢየሱስ) ሕይወትን አግኝተው ኢየሱስን በመምሰል ያድጋሉ።

አንድ ክርስቲያን ቀላልና አስደሳች የሆነን ነገር ብቻ የሚጠይቅ ከሆነ፤ የክርስቶስ በእኩል በምድር ላይ አለመቆየት ስኛ የተሻለ መሆኑን መረዳት አይችልም። የአብን የበኩር ልጅ በመምሰል የእግዚአብሔር ሰው ለመሆን ያለህን መሻት እውን ለማድረግ ልትከፍል ያለው ዋጋና መሥዋዕትነት የሚፈጥርብህን ፍርሃት ወደጎን ተው። በሁሉም ነገሮች እብን በሚያስደስት መልኩ ተመላለስ። የእርሱ መንፈስ አሁን የእኛ የመሆኑን ሀሳብም በደስታና በምስጋና የምንቀበለው ይሆናል።

የመንፈስን ምሪት በተሰይም የኢየሱስን የግል ወዳጅነትና ምሪት መከተል - ኢየሱስን በምድር ላለ ከመከተል የበለጠ አስቸጋሪና አደገኛ ነው። ይሁን እንጂ፤ የምናደርገው ሀሌት፤ የምንጎናጸፈው ክብርና እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ጥልቅ የሆነ ህብረት አጅጉን የሚበልጥ ነው።

የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ በጌታችን ለዋዊ ተፈጥሮ በኩል መጥቶ፤ በመንፈሳችን ውስጥ በመግባት በእኛ ውስጥ ራሱን ይገልጣል። የእርሱ (የእግዚአብሔር) መንፈስ ኢየሱስ በምድር ላለ የክርስቶስ መንፈስ እንደሆነበት ሁሉ የእኛም ይሆንልናል - ይህም፤ ራሱ እግዚአብሔር

በውስጣችን የመኖሩ ጅማራ ስለሆነ፤ የተኛውም ዐይነት መስዋዕት ሊከፈልን የሚገባው ነው።

**በማይታየው ያለ እምነት**

ለእኛ ያለ ድንቅ የልጅነት መብት መሆኑን ማወቅና መንፈስን በትን ልቦና መሻት ችግሩን አያስወግደውም። ኢየሱስ በምድር ላለ ከደቀ-መዛሙርቱ ጋር የነበረው የቅርብ ግንኙነት እርሱ ከሄደ በኋላና መንፈስ መሪያችን ከሆነ በኋላ አሁን ከእኛ ጋር ያንን ዐይነት ግንኙነት እንዴት ሊያደርግ ይችላል? መልሱ በእምነት የሚል ነው። ኢየሱስ በምድር ላለ፤ ደቀ-መዛሙርቱ ካመኑ በኋላ የተመላለሱት በማየት ነው። እኛ የምንመላለሰው በእምነት ነው።

ኢየሱስ፡- «እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል» ብሎ የተናገረውን ቃል በእምነት ልንቀበልና ሀሴት ልናደርግበት ይገባል። እርሱ ወደ አብ መሄዱን ልንቀበልና ሀሴት ልናደርግ ይገባል። በመንፈስ ወደሆነው ወደዚህ ሕይወት የጠራንን እርሱን (ኢየሱስን) ልናመለግንና ልናወድስ ያስፈልገናል። መንፈስ ስለእኛ መስጠቱ የጌታን ህልውናና ከጌታ ጋር ያስንን ግንኙነት የበሰጠ እርግጥ የሚያደርግ እንደሆነ ማመን ይገባል። የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ማመንና በእርሱም ሀሴት ማድረግ ባለመቻላችን ምክንያት ይህንን ላንረዳ እንችላለን። መንፈስ ቅዱስ በዚህ ግንኙነት እንዴት ሀሴት ማድረግ እንደምንችል እንደሚያስተምረን በእምነት መቀበል ይገባል።

እንደሚያስተምረን የሚሰውን ቃል በተላሳተ መልኩ እንዳንገነዘበው። ሁልጊዜ ትምህርትን ከሀላብ ጋር እናገናኝዋለን። ኢየሱስ እንዴት ከእኛ ጋር እንደሚሆንና በውስጣችን እንደሚኖር እናውቅ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ የተወሰኑ ሀሳቦችን እንዲሰጠን እንፈልጋለን። መንፈስ ግን ሥራው ይሄ አይደለም። መንፈስ በሕይወታችን ውስጥ እንጂ በአዕምሮአችን ውስጥ አይኖርም። መንፈስ ሥራውን የሚጀምረው በምናውቀው ላይሆን በሆንነው ነው። ይህንን መስክታዊ እውነት ወዲያውኑ በጠራ መልኩ እረዳለሁ ብስህ አታስብ።

እውቀት፣ ሀሳብ፣ ስሜትና ድርጊት በውጭ የሚገለጹ የሃይማኖት ክፍሎች ናቸው። ኢየሱስ በአካል ተገልጦ በነበረበትም ወቅት በደቀ-

መዛሙርቱ ላይ የሠሯቸው ናቸው። መንፈስ ግን በማንነታቸው ጥልቅ ክፍል ውስጥ የተሰወረ/የተደበቀ/ የኢየሱስ ህልውና ሆነ። የመስክት ሕይወት በአዲስ ንይል የእነርሱ ሕይወት ሆነ። የመንፈስም ትምህርት የሚጀምረው በቃልና በሀሳብ ላይሆን በግይል ነው - በውስጣቸው በሚሰጥር በሚሠራ የሕይወት ንይል።

ኢየሱስ የሕይወታቸው ተቆጣጣሪ መሆኑን ያወቀው የእምነት ንይል ነው። መንፈስ ቅዱስ የእርሱን (የኢየሱስን) ትምህርት በውስጥ መኖር ባለ እምነት ያነሳላቸዋል። የኢየሱስ ሕይወት በውስጣቸው ይኖራል፤ በእምነትም እርሱ ኢየሱስ መሆኑን ያውቃሉ። እምነታቸው የጌታን በመንፈስ የሆነ ህልውናዊ መገኘት መንስኤና ውጤት ነው።

የኢየሱስ ህልውና እርሱ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ እንደነበረው እውን የሆነና በራሱ በቂ የሚሆንበት እንዲህ ዐይነት እምነት ላለው ሰው ነው። ታዲያ ስምንድን ነው አማኞች መንፈስ ቅዱስ አድርገው ላለ ህልውናውን በላቀ መረዳትና በሙላት በሆነ ልምምድ ውስጥ የማይገቡት? መልሱ በጣም ቀላል ነው። በውስጣቸው የሚኖረውን መንፈስ ስለማያውቁት ነው። በሞተውና ወደስማይ በዐረገው ኢየሱስ ያላቸው እምነት ከፍተኛ ነው፤ ነገር ግን በመንፈሱ አማካይነት በውስጣቸው በሚኖረው ኢየሱስ ያላቸው እምነት ጥቂት ነው።

የሚያስፈልገን፡- «በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፤ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል» (ዮሐ 7:38) የሚሰውን የተስፋ ቃል ፈጻሚ ኢየሱስ እንደሆነ ማመን ነው። ውስጣችን ያስው መንፈስ ቅዱስ የጌታችን የኢየሱስ ህልውና እንደሆነ ልናምን ይገባል። ክርስቶስ የተናገረውን እውነት ራስን ለማሳመን በሚጥር የመረዳት እምነት ይህንን መቀበልና ማመን ይገባል።

“የእንዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናት” (ሱቃ 17:21) የሚለውን ቃል ሊያጠናክር መንፈስ ቅዱስ እንደሚመጣ ኢየሱስ አስተምሯል። እውነተኛ እምነት እንዲኖረን የምንሻ ከሆነ፤ በውስጣችን ሥራውን ይሠራ ዘንድ ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ በቅንነትና በትሕትና እናቅርብ።

ለራስ መሞት

የሰው ፈቃድና ጥበብ መንፈስ ቅዱስ ሥራውን እንዳይሠራ እንቅፋት ናቸው። እኛ እሁንም ድረስ በእኔነትና በሥጋ ሕይወት እንደተከበብን ነው። ለእግዚአብሔር ባስን አምልኮ እንዲሁም በእምነት ልምምዳችን ውስጥ እኔነት ራሱን ከፊት ያደርጋል፤ ገይሱንም ይጠቀማል። አዕምሮአችንን ከመንፈስ ይልቅ ጎልቶ እንዲታይ የሚያደርግ ማንኛውም ሀሳብ (የፈለገ ጥሩ ቢሆን) በምርኮ ሥር ሰውል ይገባል።

የእኛ ጥበብ በኢየሱስ ጫማ ሥር ግዙፋኛ ሊሆን ይገባል። ሥጋዊ ድርጊቶቻችንን ለኢየሱስ ስናስገዛና እርሱን ስንጠባበቅ፣ እርሱ እያሳፍረንም ሥራውን በውስጣችን ይሠራል። መንፈስ ቅዱስ የውስጥ ሰውነታችንን ያበረታል፤ እምነታችንንም ይቀስቅሳል። መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን ይገልጣል። ኢየሱስ በምድር ሆኖ ቢሆን ኖሮ እንደሚሆነው፣ ህልውናውና ምሪቱ ደስታን የሚሰጥና በገይል የተሞላ እንደሆነ ወደ ማወቅ እንመጣለን።

ጸሎት

ብሩክ የሆንኸው ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ እንተ በምድር ብትቆይ ኖሮ ሲኖረኝ ከሚችለው የበሰጠ እጅግ እውን የሆነ፣ እጅግ የቀረበ፣ እጅግ የጠበቀ፣ እጅግ ውጤታማ የሆነ ህብረት ስለሚኖረኝ ሀሴትን አደርጋለሁ። መንፈስ ቅዱስ በውስጤ ስለሚኖርና ያ ህብረት ምን እንደሆነ አውቅ ዘንድ ስለሚረዳኝ አመሰግናለሁ። ሕይወቴን የሚሞላ አዲስ ቅባት የምታፈሰሰውን እንተ እንዳምን በእምነት ሙላት አስተምረኝ። ቤተ ክርስቲያን ፣ የመንፈስህ በውስጣችን መኖር የደስታዋ ሚስጥርና ተልዕኮዋን የምትፈጽምበት ገይል እንደሆነ ታውቅ ዘንድ መንቃት ይሁንላት። ህልውናዊ መገኘትህ ጠባቂዬ፣ መሪዬና ወዳጄ ይሁን። አሚን።

ምዕራፍ 15

ክርስቶስን ማክበር

«እኔ ግን እውነት እንግራችኋለሁ፣ እኔ እንደሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፣ እኔ ብሄሩ ግን እርሱን አልክላችኋለሁ። . . . እርሱ ያክብረኛል፣ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል። (ዮሐ 16:7 ፣ 14)

መጽሐፍ የወልድን ሁለትዮሽ መክበር ይነግረናል። አንደኛው በአብ ሲሆን፣ ሌላኛው በመንፈስ ቅዱስ ነው። አንደኛው በስማይ ሲሆን ሌላኛው በምድር ነው። በአንደኛው የክብረው «በራሱ በእግዚአብሔር» ሲሆን፣ ሌላኛው ደግሞ «በእኛ ውስጥ» ነው። (ዮሐ 13:32፣ 17:10)። በአንደኛው ላይ ኢየሱስ፡- «እግዚአብሔር ስለ እርሱ (የሰው ልጅ) የክብረ ከሆነ፣ እግዚአብሔር ደግሞ እርሱን ራሱን ያክብረዋል ወዲያውም ያክብረዋል» (ዮሐ 13:32) ብሎ ይናገራል። በተጨማሪም፣ ሲቀብህናዊ በሆነ ጸሎት፡- «አባት ሆይ፣ ስዓቱ ደርሷል . . . ልጅህን አክብረው . . . በእንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር እንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ» (ዮሐ 17:1፣5)። በሁለተኛው ደግሞ፡- «እርሱ (መንፈስ) ያክብረኛል» (ዮሐ 16:14) ሲል ተናግሯል።

ማክበር ማለት የተደበቀንና ይፋ ሊሆን የሚገባን ልቀት መግለጥ ማለት ነው። ኢየሱስ ፣ የሰው ልጅ ፣ ሰዋዊ ማንነቱ እግዚአብሔር በሚኖርበት ገይልና ክብር ውስጥ ሙሉ በሙሉ ሊገባ ሊከበር ዘንድ የተገባው ነበር። በስማይ ስፍራ ባለ ፍጹም የመንፈስ ሕይወት ውስጥ ገባ። መለዕክት ሁሉ በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው በግ አምልኮን አቀረበ። ይህንን ሰማያዊ የሆነ የክርስቶስ መንፈሳዊ ክብር የሰው አዕምሮ ሊገነዘበው ወይም ሊረዳው አይችልም።

ይህ ሊታወቅ የሚችለው በውስጥ ሰውነት ውስጥ በሚኖር ልምምድ፣ ግንኙነትና ተሳትፎ ብቻ ነው። ይህም የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው። መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ክብር በኛ ውስጥ ይገልጣል። እርሱ

የሚገልጠው ክርስቶስ በክብር በሚኖርበት በዚያ ሕይወትና ንጹህ በእኛ ውስጥ በመኖርና በመሥራት ነው።

መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን ለእኛና በእኛ ውስጥ ይገልጠዋል። ወልድ የራሱን ክብር አይፈልግም። አብ በሰማይ ያከብረዋል። መንፈስ ቅዱስ በእኛ ልብ ውስጥ ያከብረዋል።

**ክርስቶስን ከሥጋዊ መገለጡ ባሻገር ማወቅ**

ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ከመክበሩ አስቀድሞ፣ እርሱ (አ.የሱስ) ደቀ-መዛሙርቱን ተስይቶ መሄድ ነበረበት። ሥጋውንም መንፈሱንም በአንድ ላይ ሊያገኙ አይችሉም። በአካል መገኘቱ በመንፈስ እንዳያገኙት ያደርጋቸዋል። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የከበረው ክርስቶስ በውስጣቸው ይኖር ዘንድ አስቀድመው ከእርሱ ሊለዩ ያስፈልጋል። ክርስቶስም በሰማይና እንዲሁም በእኛ ውስጥ ይከብር ዘንድ ቀድሞ እዚህ (በምድር) የነበረውን ሕይወት ሊተው ተገብቶታል። እኛም እንዲሁ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የከበረው ክርስቶስ በውስጣችን እንዲኖር እዚህ (በምድር) የምናውቀው ክርስቶስ ተለይቶን እንዲሄድ መፍቀድ ነበረብን።

«እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል» የሚለው ትምህርት ለእግዚአብሔር ወድልጆች የሚያስፈልጋቸው መሆኑን ወደ ማመን መጥቻለሁ። ልክ እንደ ደቀ-መዛሙርቱ፣ እነርሱም በአ.የሱስ አምነዋል። ይወዱታል ይታዘዙትማል። አ.የሱስን በመከተል ውስጥ ያለውን በቃል ሊገለጽ የማይችለውን በረከት ተለማምደዋል። ይሁን እንጂ፣ የእርሱ በውስጣችን መኖር የሚሰጠው ዕረፍትና ደስታ፣ ብርሃንና ንጹህ ሰእነርሱ የተገባ እንደሆነ አይሰማቸውም።

ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር የሚያደርጉት ህብረት የፈጠረባቸው አምንታዊ ተጽዕኖና የእግዚአብሔር አገልጋዮች የሚሰጧቸው ትምህርት ረድቷቸዋል። በድንቅ ሁኔታም ባርኪቸዋል። ክርስቶስም ወዳቸው ሆኖላቸዋል። እንዲሁም ሆኖ፣ አንድ ነገር እንደጎደላቸው ይሰማቸዋል። የተስፋ ቃሉ በፍጽምና እንዳልተፈጸመባቸውና መሻታቸው ሙሉ ለሙሉ እንዳልረከ ይሰማቸዋል።

ሊሆን የሚችለው ብቸኛው ምክንያት፣ የመንፈስ ቅዱስን በውስጣችን የመኖር የተስፋ ቃል ሙሉ ለሙሉ አለመውረሳቸው ነው። የክርስቶስን መሄድና በመንፈስ ከብሮ መመለስን አስፈላጊነት በአግባቡ አልተረዱትም። «ክርስቶስንም በሥጋ እንደሆነ ያወቅነው ብንሆን እንኳ፣ አሁን ግን ከእንግዲህ ወዲህ እንደዚህ አናውቀውም» (2ኛቆሮ. 5:16) ብለው ማለትን አልቻሉም።

ክርስቶስን በሥጋ እንደሆነ ማወቅ አክትም እርሱን በመንፈስ ንጹህ ለማወቅ መንገድ መከፈት አለበት። በሥጋ እንደሆነ ማወቅ ማለት ነገሮችን በውጪ ንጹሎች ተጽዕኖ - በቃልና በሀሳብ፣ በጥረትና በሰሜት - መከወን ማለት ነው።

መንፈስ ቅዱስን የተቀበለ አማኝ፣ ግን ደግሞ ይህ ማለት ምን እንደሆነ ሙሉ ለሙሉ ካልተረዳ ለመንፈስ በውስጥ መኖርና ስምራቱ መላ ማግኘቱን አያቀርብም። አሁንም ድረስ በሥጋው በከፍተኛ ደረጃ ይተማመናል። ያለ መንፈስ ቅዱስ ምንም ሊያደርግ እንደማይችል አያውቅም። በሚያውቀው ልክ ለማመንና ለመኖር በክንቱ ያለፋል፣ ይታገላልም። ክርስቶስ ብቻ ሕይወቱና ብርታቱ እንደሆነ ከልቡ ያምናል፣ እንዳንድ ጊዜም በረከቱን ይቋደሳል።

ይሁን እንጂ፣ ክርስቶስን በመተማመን ገዛው ውስጥ ለበርካታ ጊዜያት በውድቀት መቀጠሉን ሊያስብ ይዘናል፣ ይዘላልም። ክርስቶስን በመቅረብና በእርሱ በውስጡ መኖርን አስመልክቶ ማመን የሚገባውን ነገር ሁሉ ለማመን ይጥራል፣ በዚህ ሂደትም ውስጥ ሆኖ ውድቀትና መሰናክሎች ያጋጥሙታል። ተስፋ ለምናደርጋቸው ነገሮች ቁልፉ እምነት እንዳልሆነ አድርጎም ሊያስብ ይችላል።

የዚህም ምክንያት ሊሆን የሚችለው እምነቱ በአዕምሮ ሥራ፣ በሥጋ ንጹህና በሰው ጥበብ የተገነባ ስለሆነ ነው። በእርግጥ የክርስቶስ ታማኝ እረኛና የልብ ወዳጅ መሆን ተገልጦስት ሊሆን ይችላል። ግን ይህን መገለጥ የተቀበለው በሥጋውና በሥጋዊ አዕምሮው ነው። ይህ ደግሞ መገለጡን ንጹህ አልባ ያደርገዋል።

የክርስቶስ በውስጥ የመኖርን አስተምህሮ በተቀላቀለ ሕይወት - በክፊል በሥጋችንና በክፊል በመንፈሳችን - ተረድተንዋል። ክርስቶስን

የሚያከብረው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ክርስቶስን የምናምንበትንና የእኛ የምናደርግበትን የድሮውን መንገድ ልንተውና ልንጥል ያስፈልገናል። ከእንግዲህ ወዲህ ክርስቶስን በሥጋ ሳናውቅ ይገባናል። «እርሱ (መንፈስ) እኔን ያከብረኛል።»

የክርስቶስ ክብር

መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን ያከብረዋል ማለት ግን ምን ማለት ነው? መንፈስ ቅዱስ የሚገልጠው የክርስቶስ ክብር ምንድን ነው? እንዴትስ ነው የሚያደርገው? የክርስቶስ ክብር ምን እንደሆነ ከቅዱሳት መጻሕፍት እንማራለን። ዕብራውያን 2፡8- 9 ላይ እንዲህ ይላል፡- «... አሁን ግን ሁሉ እንደ ተገዛለት ገና አናይም፤ ... አያሱስን ... የክብርና የምስጋና ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን።» ለእርሱ ሁሉ ከእግሮቹ በታች እንዲገዙለት ተደርገዋል።

ስለዚህም ጌታችን የእርሱን መክበር ሁሉ ነገሮች ለእርሱ ከመስጠታቸው ጋር ያገናኘዋል። «የእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው የአንተውም የኔ ነው፤ እኔም ስለ እነርሱ ከብሬአለሁ» (ዮሐ 17፡10) ። አብ፣ ክርስቶስን ከሥልጣናት፣ ከገይል ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ሲያደርገው ሁሉን ከእግሮቹ በታች አስገዝቶለታል። «... እግዚአብሔር እርሱን (አያሱስን) ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው፣ ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው፣ ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በአያሱስ ስም ይገባሉኩኑ ዘንድ፤» (ፈልጽ. 2፡9፣ 10)።

መንግሥቱ፣ እና ገይሉ እና ክብሩ ሁሉም አንድ ናቸው። ክብርና ሥልጣን በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠውና በዙፋኑ መኸል ላይ ላለው ለዘጉ ለዘላለም ይሁን። የአያሱስን በሰማይ መክበር የምናውቀው ሁሉም ነገሮች ከእግሮቹ በታች ተገዝተውለት በመሰታወቁ ክብር በዙፋኑ ላይ በመቀመጡ ነው። (ኤፌ 1፡20-22 ይመልከቱ።)

መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን በእኛ ውስጥ ሲያከብረው እርሱን (ክርስቶስን) በክብሩ ነው የሚገልጥልን። የክርስቶስን ነገሮች ወስዶ ለእኛ ያውጭልናል። መንፈስ ቅዱስ ለኛ የሚሰጠን በሰማይ ስላለው ክብር ሀሳብን ወደም ምስልን ወደም ራእይን ብቻ አይደለም። የግል ልምምዳችንና ይዘታችን እንደሆነ አድርጎ ጭምር እንጂ። በጥልቅ ውስጠታችን ውስጥ የክብሩ

ተካፋይ ያደርገናል። ክርስቶስ በእኛ ውስጥ እንዳለ ያሳየናል። ስለ ክርስቶስ ያለን ወይም የሚኖረን እውነተኛና ህያው የሆነ እውቀት ሁሉ የተገኘው ወይም የሚገኘው በእግዚአብሔር መንፈስ በኩል ነው።

ይሁን እንጂ፣ ይህም፣ በደቀ-መዛሙርቱም ውስጥ ከግራ መጋባትና ከውድቀት ጋር እንደነበረ ሁሉ እኛም ውስጥ ሲኖር ይችላል። መንፈስ ቅዱስ ግን ፍጹም የሆነ ሥራውን ሲሠራና የከበረው ጌታን ሲገልጥ የክብሩ ዙፋኑ በልባችን ውስጥ ይደላደላል፤ ጠላትንም ሁሉ ያንበረክሳል። ንይላት ሁሉ በእርሱ በክርስቶስ ሥር ሆነ፣ ህሳቦችም ሁሉ ለእርሱ በመታዘዝ ተማረኩ። «በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ክብር ይሁን» የሚለው ዝማሬ ከአዲሱ ፍጥረታችን ፈለቀ። የክርስቶስ ቅዱስ ህልውና የሁሉ ገዢና አስተዳዳሪ ሆኖ ልብና ሕይወታችንን ይሞላል። ንጢአት ሥልጣን የለውም። በክርስቶስ አያሱስ ውስጥ ያለ የሕይወት መንፈስ ሕግ ከንጢአትና ከሞት ሕግ ነጻ አውጥቶናል።

መጋረጃውን ማንሳት

የቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ በአጠቃላይ በእያንዳንዱ ግለሰብ ውስጥ ራሱን ይደግማል። የጊዜ ሙላት ሲሆንና እምነት ፍጹም ሲደረግ፣ የከበረው ጌታ መንፈስ በገይል ይገባል፣ ክርስቶስም በልብ ውስጥ ይኖራል። የራሱ የክርስቶስም ታሪክ በነፍስ ውስጥ ራሱን ይደግማል።

በቤተ-መቅደስ ውስጥ ሁለት ቅዱስ ስፍራዎች ነበሩ - ከመጋረጃው በፊት (ቅድስት) እና በመጋረጃው ውስጥ (ቅድስተ-ቅዱሳን)። ክርስቶስ በምድር ላለ ኑሮውና አገልግሎቱ ከመጋረጃው በፊት (ቅድስት ውስጥ) ነበር። የሥጋ መጋረጃ ወደ ቅድስተ-ቅዱሳን እንዳይገባ አድርጎታል። የሥጋው መጋረጃ ሲቀደድ፣ በሰማይ ባለ የመንፈሳዊ ሕይወት ሙሉ ክብር ወደ ቅድስተ-ቅዱሳን መግባት ቻለ።

በውስጡ በመንፈስ ቅዱስ አያሱስ ክብሮ ማየት የሚፈልገንና የሚጠማ አማኝ፣ አንድ የተሻለ ነገር እንዳለ ማወቅ ይገባዋል። በአማኝ ውስጥም ያለው የሥጋ መጋረጃ ሲቀደድ ያስፈልጋል። ወደ ቅድስተ-ቅዱሳን በሚወስደው አዲስና ሕያው በሆነው መንገድ የክርስቶስ ሥራ ልዩ በሆነው በዚህ ክፍል ውስጥ ሲገባ ያስፈልገዋል።

ይህም ሲሆን፤ ኢየሱስ ፈጽሞ ሥጋን ድል እንደ አደረገና በሥጋው ወደ መንፈሳዊ ሕይወት እንዴት እንደገባ ነፍስ ትረዳለች። የእርሱ ገይል ወደኋላ ከሚያስቀረን ከሥጋችን ሁሉ በላይ ፍጹም መሆኑንም ትረዳለች። እንዲሁም፤ የኢየሱስን በመንፈስ ገይል ጠባቂዎችንና ንጉሳችን ሆኖ መግባትና በውስጣችን መኖር ፍጹም መሆኑን ትረዳለች። አሁን መጋረጃው ተወግዷል፤ በክብር መላት ቅዱስ በሆነው ቦታ ያለው ሕይወት በመንፈስ እንድ ሆኗል።

ይህ የመጋረጃው መቀደድ፤ የኢየሱስ በልባችን ውስጥ ከብር በዙፋኑ ላይ መቀመጥ፤ ሁልጊዜ በመለክት ድምፅና በጨክቶ ድምፅ ታደሰ የሚገለጥ አይደለም። ለአንዳንዶች በዚህ መልክ የሚሆንበት ጊዜ አለ፤ በሌሎቹ ውስጥ ግን ጥልቅ በሆነ ጥሞና ውስጥ ምንም ድምፅ ሳይሰማ ይገለጣል። የጽዮን ንጉሥ አሁንም በመንፈስ ድሀ ወደሆኑት መንግሥቱን ይዞ በየዋህነትና ዝቅ በማለት ይመጣል። ውበትና ደም-ግባት የሌለው ሆኖ በማየት ሳይሆን በእምነት በሚመላለሱት ውስጥ እርሱ (ኢየሱስ) ይገባል፤ መንፈስ ቅዱሱም በውስጣቸው ያከበረዋል። የሥጋ ዐይን እርሱን በዙፋኑ ላይ ሆኖ አላየውም።

ሰዓለም ይህ ሚስጥር ነው። መላው ውስጠታችን ደክሞና ባዶ ሆኖ ሲታይ፤ የከበረው ክርስቶስ መኖሪያውን በእኛ ውስጥ ማድረጉን መለኮታዊ ማረጋገጫንና ልምምድን መንፈስ ቅዱስ በሚሰጥ ይገልጥልናል። ነፍስ፤ በጥሞና አምልኮና በጥልቅ የፍቅር ስሜት ውስጥ ሆና ኢየሱስ አለቃ እንደሆነና በልባችን ውስጥ በጽድቅ ዙፋኑን ማዘጋጀቱን ወደ ማወቅ ትመጣለች። ይህም ሲሆን፤ «እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) እኔን ያከብረኛል» የሚለው የተስፋ ቃል ይፈጽማል።

ጸሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ከአንተ ጋር ያለንን ቅርበት መጠበቅ እንድንችል አስተምረን። ልብና ሕይወታችንን የአንተ ብቻ አድርጋቸው። በውስጣችን ያለው መንፈስ ሥራውን እንዲፈጽም ያለንን መተማመን እንድናጸና አስተምረን። ከሁሉም በላይ፤ የመንፈሱን ትምህርትና ምሪት እየጨመረ በሚሄድ መደገፍና ባዶነት በመጠበቅ ራሳችንን መስጠት እንችል ዘንድ አስተምረን። በሥጋ - በጥበብና በጽድቁ - መተማመን እንዲኖረን እንሻም። ብሩክ የሆንኸው ጌታችን ሆይ፤ መንፈስህ በታላቅ ገይል እንዲነሳና ውስጣችንን እንዲቆጣጠር ይሁን። መንፈሱም፤ ልባችንን አንተ ብቻ የምትከብርበትና ክብርህ ሁሉን የሚሞላበት ቤተ-መቅደስና መንግሥት ያድርገው። አሜን።

## ምዕራፍ 16

## ዓለምን ከገቢአት ማዳን

“... እኔ ብሄድ ግን እርሱን አልክላችኋለሁ። እርሱም መጥቶ ስለ ገቢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል።” (ዮሐ 16:7፤8)

ጌታችን በተናገራቸው በእነኚህ ሁለት ዐረፍተ-ነገሮች መካከል ያለውን ጥብቅ ግንኙነት ሁልጊዜ እናጤነውም። መንፈስ ቅዱስ ዓለምን ስለ ገቢአት መውቀስ ከመጀመሩ በፊት እስቀድሞ በደቀ-መዛሙርቱ ውስጥ ሊያድር ያስፈልጋል። በእነርሱ ውስጥ ሊኖርና በእነርሱ ዓለምን ስለ ገቢአት የመውቀስ ሥራውን ሊሠራ ነው። “... ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ... እርሱ ስለ እኔ ይመለከራል፤ አናንተም... ትመለከራላችሁ” (ዮሐ 15:26፤ 27)።

ደቀ-መዛሙርቱ የመንፈስ ቅዱስን ታላቅ ሥራ - ስውን ለመቀየር መጣሩ፤ ዓለምን ስለ ገቢአት መውቀሱ - ሊከናወን የሚችለው እርሱ በእነርሱ ውስጥ መኖሪያውን ካደረገ በኋላ ብቻ መሆኑን ያውቁ ዘንድ አሉ። በመንፈስ ቅዱስ እና በእሳት ሊጠመቁ ዘንድ አሉ። ከላይ የሆነውን ንጹህ ሊቀበሉ ያሉት፤ መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ በኩል ዓለምን ይደርስ ዘንድ ሊጠቀምባቸው በመሆኑ ነው።

የተባረከው ጌታችን እነርሱንና እኛን በእነኚህ ቃላት ለማዘጋጀት የፈለገበት ምክንያት ንጹህ ስለሆነውና፤ በእነርሱ ውስጥ እየኖረና በእነርሱ በኩል ዓለምን ስለ ገቢአት ሊወቅስ ስላለው የመንፈስ ንጹህ ነው። ትምህርቶቹ የሚያስተምሩን እጅግ ጠቃሚ ነገር ነው።

## መንፈስ በእኛ ውስጥ

የመንፈስ ቅዱስ ወይ እኛ መምጣት በእኛ በኩል ሌሎችን ይደርስ ዘንድ ነው። መንፈስ ቅዱስ የቅዱሱ፤ የእዳኝ አምላክ መንፈስ ነው። እርሱ በእኛ ውስጥ ሊገባ ማንነቱን አይቀድም፤ የመለኮት ባህርዩንም አያጣም። እርሱ አሁንም የሰውን መቀየርና መዳን የሚፈልግ የእግዚአብሔር

መንፈስ ነው። በእኛ ቸልተኝነት ወይም ራስ ወዳድነት ካልተገደበ በቀር፤ ልባችንን - ፈቅዶና በገይል - ንጢአትን የሚወቅስ እንዲሆን ያደርገዋል። ይህንን የሚያደርገው የተሰቀሰውና ከፍ ከፍ ያለው የክርስቶስ መንፈስ ሆኖ ነው።

እርሱ (ኢየሱስ) ሰዎችን በላማ ነበር መንፈስን ያለ ልክ የተቀበለው? «የጌታ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ሰድሆች የምሥራችን እሰብክ ዘንድ እግዚአብሔር ቀብቶኛልና ልባቸው የተሰበረውን እጠግን ዘንድ፤ ሰተማረኩትም ነጻነትን፤ ለታሰሩትም መፈታትን እናገር ዘንድ ልኮኛል» (ኢሳ 61:1)። ለቤተ-ክርስቲያኑም የላከው ይህንን የኢየሱስ መንፈስ ነው። መንፈስ በክርስቶስ እንዳደረገው በእነርሱም ውስጥ በውስጥ የሚያበራብርሃን፤ የሚገልጥና የሚከንን፤ ጨስማን የሚያሸንፍ «በፍርድ መንፈስና በሚያቃጥል መንፈስ» (ኢሳ 4:4) - መለኮታዊ ሥራውን ይቀጥላል።

በዓለም ውስጥ ያለው የመስከት የመውቀስና የመቀየር ንይል ይህ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚኖር ንይል ሆኖ ዓለምን ይወቅላል። «... እኔ ብሄድ ግን እርሱን አልከላችኋለሁ። እርሱም መጥቶ ስለ ንጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅላል።» መንፈስ ቅዱስ ዓለምን መድረስ የሚችለው በእኛ ውስጥና በእኛ በኩል ነው።

መንፈስ ቅዱስ በእኛ በኩል ሌሎችን ሊደርስ የሚችለው መጀመሪያ እኛን ራሳችንን ከእርሱ ጋር ፍጹም አድርጎ ካቆራኝ በኋላ ነው። ከእኛ ጋር አንድ ለመሆን ወደ ውስጣችን ይገባል። በእኛ ውስጥ ስብዕናና ሕይወት ይሆናል። በውስጣችንና በእኛ በኩል የሚሠራው ሥራ ከእኛ ሥራ ጋር አንድ ዐይነት ይሆናል።

የጌታችን ቃላት በእማኞች ውስጥ እርሱ በእነርሱ ውስጥ ሊያደርግ ስላለው የማያቋርጥ ንጢአትን የመኮነን ትእዛዝ በስማክሰ መልኩ በተደጋጋሚ ይተገበራሉ። ይህ የመንፈስ ተቀዳሚ ሥራ የእርሱ የማጽናናትና የመቀደስ ሥራ ሁሉ መሠረት ነው። በእግዚአብሔር ፊት ባለን ስፍራ መከታተልና ብርታታችን በሆነው በኢየሱስ ውስጥ ተደብቀን የምንጠበቀው፤ መንፈስ ቅዱስ ዳግም ንጢአትን መፈጸም የሚያመጣውን አደጋና ሐፍረት ሊያሳስበን ብቻ ነው።

መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ቅዱስ ሕይወት በውስጣችን ሊገልጥና በእርሱ ሲነካን፤ የንጢአት ንጢአተኝነት በጥልቀት እየተሰማን ይሄዳል። የቃሉ ትርጉም/መልዕክት/ ግን ከዚህም ያሰፈ ነው። መንፈስ በእኛ በኩል ዓለምን ስለ ንጢአት ሊወቅስ ካለ፤ መጀመሪያ የዓለምን ንጢአት ሰእኛ ሊያሳየን/ ሊያሳውቅን /ይገባል። የዓለምን አሰማመንና አዳኞችንን አሰመቀበል ሰእኛ በግላችን በውስጣችን የጥፋተኝነት (የጎሳፊነት) ስሜት እንዲሰማን ሊያደርገን ይገባል። እያንዳንዱን ንጢአት ጌታን ላሰመቀበል /ሰመግፋት/ መንስኤ እንደሆነ ልንረዳና በተወሰነ ልክ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ንጢአትን እንደሚያየው ልናይ ይገባናል። ይህም ሊሆን ንጢአትን በመኮነንና ስእግዚአብሔር በሚኖረን በእኛ ምስክርነትና በመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት መካከል ውስጣዊ አንድነት ይኖራል። ይህም ከላይ በሆነ ንይል ወደ ሕሊናችን ደርሶ ምስክር እንድንሆን ያደርገናል።

ትሑት መንፈስ

በራሳችን ዐይን ብርሃኑን ሳናይ ሌሎችን በሥጋ ንይል መፍረድ ምንኛ ቀላል ነው። እርግጥ እኛ የምንኮንነውን ያንኑ ያልሆንን ከሆነ /ከማድረግ ነጻ ከሆንን/፤ «እኔ የተሻለኩ ቅዱስ ነኝ» የሚል ዝንባሌ በውስጣችን መፍጠር ምንኛ ቀላል ነው። ምስክርነታችንና ሥራችን ወደ በተሳሳተ መንፈስና በራሳችን ብርታት ይሆናል ወይ ደግሞ ከእነ ጭራሹ የመሥራቱ ድፍረት አይኖረንም። ከመንፈስ ቅዱስ ባልሆነ ምስክርነት የሌሎችን ንጢአትና ንጢአተኝነት እናያለን።

መንፈስ ቅዱስ የዓለምን ንጢአት ሰእኛ ሊገልጥና ሊያሳየን ሁለት ምልክቶች ይኖሩታል። አንደኛው፤ ስእግዚአብሔርና ሰክብሩ ያለንን ቅናት ሰሚጠፋት ካለን ጥልቅና ክልብ የሆነ ዝዘን ጋር አጣምረን ራሳችንን መሥዋዕት ስናደርግ ነው። ሁለተኛው ደግሞ፤ ስለ ማዳኑ ችሎታና ንይል ጥልቅና የበረታ እምነት መኖር ነው።

እያንዳንዱን ንጢአት የምናየው በመስቀሉ ብርሃን ነው። ንጢአትን በእግዚአብሔር ላይ በሚፈጽመው አስቀዳሚ ጥፋትና በደካማ ነፍስ ላይ ባለው አስፈሪ ንይል እናየዋለን። ንጢአት በኢየሱስ የተኮነ፤ የተወገደና በቁጥጥር ሥር ሆኖ አናየዋለን። ሰውን - እግዚአብሔር በቅድስና እንደሚመሰክተው፤ እኛም እንዲሁ ለመመልከት እየቻልን እንሄዳለን።

እግዚአብሔር ንጢአትን ያለ ልክ ይጠሳል፤ ንጢአተኛውን ግን ይወዳል። መውደዱም አንድያ ልጁን አስከሰጥ ድረስ የሆነ ነው። አንድያ ልጁ ደግሞ ንጢአትን ሰማሰወገድና የንጢአት ምርኮኞችን ነጻ ለማውጣት ሕይወቱን ሰጠ።

ይህንን የንጢአት ክብሩ ለመረዳት፤ እንደ አማኝ ሲጸልይና መላው ሕይወቱን ለመንፈስ ቅዱስ ምሪት መስጠት አለበት። የመንፈስ ቅዱስ የተለያዩ በርካታ ስጦታዎች በእርሱ (በመንፈስ ቅዱስ) በውስጣችን መኖርና በውስጥ ማንነታችን ላይ ባለው የበላይነት ላይ የተመሠረተ ነው። ክርስቶስ ንጢአትን ለማስወገድ ሕይወቱን መስጠቱ በውስጣችን ሲገለጥልን ይገባል።

ጌታችን «እርሱ በውስጣችሁ ይሆናል» ብሎ ሲል የመንፈስን የማስተማር፣ የመቀደስና የማበርታትን ሚስጥር ገልጠው። መንፈስ የእግዚአብሔር ሕይወት ነው። በውስጣችን ገብቶ ሕይወታችን ይሆናል። ሕይወትን ሲቀስቅስና ሲያነሳሳ በውስጣችን የፈቀደውን ሁሉ መሥራት ይችላል።

መንፈስ ቅዱስ በእንተ በኩል ንጢአተኞችን ይወቅስ ዘንድ ጥልቅ የሆነውን ዓለምን ስለ ንጢአት የመውቀስ መንፈሳዊነት ላይ ልትደርስ ትሻሰህን? መላው ሕይወትህንና ማንነትህን ለመንፈስ ቅዱስ ስጥ። የቅዱስ እግዚአብሔር በውስጥህ መኖር ሀሳብ አዕምሮህንና ልብህን ትሐት በሆነ ፍርሃትና እምልኮ እንዲያሰክን ፍቀድ። የእርሱ ዋነኛ ተቃዋሚ የሆነውን ሥጋንና የእኔነትን ሕይወት ለእርሱ በየዕለቱ አሳልፈህ ስጥ። ንጢአትን ሰማሰወገድ ለሞት ራሱን አሳልፎ በሰጠው በእርሱ በክርስቶስ መንፈስ ከመሞላት በቀር ሌላ ምንም ነገር አያርካህ።

በመንፈስ ቅዱስ ያለ ሕይወትህ ጤነኛና ብርቱ ሲሆን፤ ዘዘራየህ ያለውን ንጢአት በጠራ መልኩ ታያለህ፤ የንዘን ስሜትም ይጨምራል። ሀሳብህና ስሜትህ በውስጥህ እንደሚተነፍሰው እንደ መንፈስ ቅዱስ ይሆናል። የንጢአትን አስከፊነትና ከንጢአት ስለ መዳን ያለህ እምነት ጥልቅ እየሆነ ይሄዳል። ሰሚጠፉት (በንጢአት ውስጥ ሰሚኖሩት) ያለህ ጥልቅ ፍቅርና እነርሱ ከንጢአት የጻፉ እንዲሆኑ አስከ ሞት ድረስ ለመሄድ ያለህ ፈቃደኝነት፤ መንፈስ ቅዱስ ዓለምን ስለ ንጢአት ሊወቅስ የሚችልበህ አመቺ መጠቀሚያ (መሣሪያ) ያደርግሃል።

መንፈስ ነጻ ያወጣል

ዓለምን ስለ ንጢአት የሚወቅስ ሆኖ መንፈስ በአኛ ውስጥ ሊኖር ይገባል። «... እርሱን አልክላችኋለሁ። እርሱም መጥቶ ስለ ንጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል።» በዙሪያህ ያሉ ሰዎችን ንጢአት እንዲመለከት፤ ስሜት እንዲሰማውና እንዲያስወግድ ራስህን ለመንፈስ ቅዱስ አቅርብ። ስለንተ ንጢአት ግድ በሚልህ ልክ ስለ ዓለም ንጢአት ግድ ይበልህ። እነሱ እግዚአብሔርን ያላከበሩት እንተ እርሱን ባላከበርክበት ልክ አይደለምን? ታላቁ የመዋጀት ሥራ ስለነርሱ የቀረበና የተሰጠ አይደለምን? በውስጥህ ያለው መንፈስ እነርሱንም ለመውቀስና ለማዳን አይፈልግምን? መንፈስ ቅዱስ በኢየሱስ እካልና ተፈጥሮ ውስጥ ኖሯል፤ ኢየሱስ ለተሰማው ስሜት፤ ለተናገረውና ላደረገው ምንጩ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ነበር። እግዚአብሔር የቅዱስ ፍቅሩን ፈቃድ በኢየሱስ በኩል እንደፈጸመው፤ መንፈስም አሁን በአማኞች ውስጥ ይኖራል። አማኞች የእርሱ መኖሪያ ናቸው።

ክርስቶስ በምድር የነበረበትና መንፈስ ቅዱስም እሁን በምድር ያለበት ብቸኛ ዐላማ (ምክንያት)፤ ንጢአት ይሸነፍና ይወገድ ዘንድ ነው። በመንፈስና በእሳት የመጠመቅ ዋነኛ ዐላማ ይህ ነው - በአማኞችም ውስጥ ሆኖ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ስለ ንጢአት ይወቅስና ከንጢአት ያነጻ ዘንድ ነው።

ከንጢአተኛው ዓለም ጋር ራስህን አቆራኝ። የተቸገሩትንና የተጨነቁትን የሚያገለግልና የሚረዳ ሆነህ በኢየሱስ ክርስቶስ ባለ ፍቅርና እምነት ቅረባቸው። እንተ ክርስቶስን በመምሰልህ በርሱ ደለህን እምነትህን እውን መሆን ለማስረገጥ (ለማስመስከር) ራስህን አቅርብ - በዚህም መንፈስ ቅዱስ ዓለምን ስለ አሰማመኗ ይወቅሳል።

የመንፈስ ቅዱስን በውስጥህ መኖር ለራስህ የግል ደስታ ብለህ አትፈልግ። የአብን ሥራ በክርስቶስ ውስጥ እንደሠራ በእንተ ውስጥም እንዲሁ እንዲሠራ ብለህ ፈልገው።

ከሌሎች አማኞች ጋር በሚኖርህ የፍቅር እንድነት ሰዎች ከንጢአት እንዲድኑ ትጋ፤ ጸልይም። የክርስቶስን እውን መሆንና ስለ አሰማመኗ

ጎጢአት የሚወቅስ መሆኑን ለዓለም የሚያሳየውና የሚያስረዳው፣ በፍቅር ራስን በመስጠት ውስጥ ያለ የአማኞች ሕይወት ነው።

አንድ ሰው በሥራው ምቹትና ስኬትን ተጎናጽፎ መኖሩን የሚወስነው ለሥራው ምቹ የሆነን ከባቢ መፍጠር መቻሉ ነው። የአንድ አማኝ ልቡ እግዚአብሔር ስለ ጎጢአት ባለው ሀሳብና ስለ እግዚአብሔር የማዳን ገይል የተሞላ ሆኖ ሊያገኘው፣ መንፈስ ቅዱስም በዚያ አማኝ ተጠቅሞ ሥራውን ይሠራል።

ራስን ሙሉ ስሙሉ ለእርሱ ከማቅረብና እንዲሁም ጎጢአትን አስመልክቶ የክርስቶስ ሀሳብ በእኛ ውስጥ እንዲፈጸም ከመፍቀድ የበለጠ መንፈስን ያለ ልክ ለመቀበል የሚያስችል መንገድ የለም። «ራሱን በመሠዋት ጎጢአትን ሊሸር እንድ ጊዜ ተገልጦአል» (ዕብ 9:26)። መንፈስ በክርስቶስ ውስጥ እንደነበረው፣ በእኛ ውስጥም ሊሆን ይችላል። ለእርሱ አውነት የነበረው በዚያው ልክ ለእኛም አውነት ይሆናል።

በመንፈስ ቅዱስ ልትሞላ ትሻለህን? ይህንን በግልጽ ለመረዳት ሞክር፤ መንፈስ ቅዱስ ዓለምን ስለ ጎጢአት ይወቅስ ዘንድ በአንተ ውስጥ አለ። በዚህም ክእርሱ ጋር ፈጽመህ ብትተባበር፤ እርሱም ለዚህ ሥራ አንተን ለመጠቀም እንደሚችል ካየ፣ ያለ ልክ በአንተ ውስጥ ይኖራል - ሥራውን በአንተ ውስጥ በገይል ይሠራል። ክርስቶስ ራሱን መሥዋዕት ሊያደርግ የመጣበት ብቸኛው ምክንያት ጎጢአትን ሊያስወግድ ነው። መንፈስ ቅዱስ ወደ ሰዎች የመጣበት ብቸኛው ምክንያት ከጎጢአት እንዲነጽ ስማለመን ነው። አማኞች በሕይወት የመኖራቸው ብቸኛው ምክንያት (ዐላማ) ከጎጢአት ጋር የሚደረገውን ጦርነት ለመቀላቀልና የአምላካቸውን ፈቃድና ክብር ይሹ ዘንድ ነው። በጎጢአት ላይ ለመመስከር ከክርስቶስና ከመንፈሱ ጋር በአንድ ጎራ እንሰለፍ።

የክርስቶስ መንፈስ እና የሕይወት ምስክርነት- በቅድስና፣ በደስታ፣ በፍቅርና በክርስቶስ በመገዛት - ዓለምን ስለ አለመማኝ ጎጢአት በመውቀስ ተጽዕኖን ይፈጥራል። የክርስቶስ ሞት በመንፈስ ቅዱስ ገይል ወደ ክብሩ እንዲገባ አስችሎታል።

በተመሳሳይ መልኩ፣ መንፈስ ቅዱስ ስለ ጎጢአት ዓለምን ይወቅስ ዘንድ ሕይወታችንን ሙሉ ለሙሉ ለእርሱ ስንሰጥ፣ የመንፈስ በውስጣችን የመኖር ልምምዳችን ሙሉ እየሆነ ይሄዳል። በመንፈስ ቅዱስ የሆነ የክርስቶስ በውስጣችን መገኘት የራሱን ምስክርነት ይሰጣል።

የዓለም ትልቁ ጎጢአት አለማመን፣ ክርስቶስን አለመቀበል/መግፋት/ ነው። የዓለም መንፈስ የምንለው ይህንን ነው። ይህም መነሻ ነጥብ ስለ ዓለም ያለኝን አጠቃላይ እይታና ከዓለም ጋር ሊኖረኝ የሚገባውን ግንኙነት የሚወስነው መነሻ ነጥብ ይህ ነው። ይህች ዓለም ክፍጥረቷ ክርስቶስን የምትገፋ ነች። የተገፋው ኢየሱስ ይህችን ዓለም ለቅቆ ወደ አብ ሄዷል። ግን ደግሞ በእርሷ (በዓለም) ውስጥ ሰዎችን አስቀምጦአል፤ በመንፈሱም በውስጣቸው ይኖራል፤ የእነርሱም ቅዱስ ሕይወትና ስለእርሱ ያላቸው ምስክርነት ዓለምን ስለ ጎጢአት ይወቅሳል።

እርሱ በእኔ ሕይወት ዓለምን ስለ አለማመኝ ጎጢአት መውቀስ ይቻል ዘንድ፣ ፍጹም የሆነ ራስን መስጠት ከእኔ የግድ ነው። ይህን ለማድረግ አንድ ነገር ያስፈልጋል። አብ በመንፈሱ ሁላችንንም በገይል እንዲያበረታጉ ጥልቅ፣ የማያቋርጥ፣ በሀብረትና በአምነት የሆነ ጸሎት ያስፈልጋል።

ጸሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ቤተ ክርስቲያን ጥሪዋ/ተልዕኮዋ/ ምን እንደሆነ ታወቅ ዘንድ አድርጋት። አንተን የላከህ አብ እንደሆነ እንዲሁም አንተን እንደሚወድድህ፤ እነርሱንም እንደሚወድዳቸው ዓለም ሁሉ ይወቅ። ጌታ ኢየሱስ፤ ስለ የዓለም ጎጢአት በህዝብህ ልብ ውስጥ ሽክምን ፍጠር። መንፈስህ በሚኖርበትና ህልውናህን ለዓለም በሚገልጥበት አካልህ ውስጥ ብልቶች ሆነን መኖር እንችል ዘንድ ይሁን። ህልውናህንና የማዳን ገይልህን በእኛ ውስጥ ከመግስጥ የሚያግድህን ነገር ሁሉ አስወግድ። ጌታ ኢየሱስ፤ መንፈስህ ዓለምን ሊወቅስ ወደ እኛ ሊመጣ አለ። መንፈስህ እንዲመጣና እየጨመረ በሚሄድ ገይል እንዲሠራ አድርግ። አሜን።

## ምዕራፍ 17

### የወንጌል ስርጭት - ልትሳተፍ ትችላለህ

«በአንጻሪያም ባለቸው ቤተ ክርስቲያን ነዚያትና መምህራን ነበሩ. . . . እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጠሙ መንፈስ ቅዱስ በርናባስንና ሳውልን ለጠራጌቸው ሥራ ሰዩልኝ አለ። በዚያን ጊዜ ከጦሙና ከጸለዩም እጃቸውንም ከጫኑባቸው በጌላ አሰናበቱአቸው። እነርሱም በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ ሌሊውቲያ ወረዱ።» - ሐዋ 13:1-4

የሐዋርያት ሥራ ፣ ክፍ ክፍ ያለው ጌታ ሥራ ወይም የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የሚል ስያሜ ቢሰጠው ስህተት አይሆንም። ክርስቶስ ይህንን የመካፈልን የተስፋ ቃል ስጥቷል፡- «. . . መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ንይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌምም በይሁዳም ሁሉ በለማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ አሉ» (የሐዋ ሥ 1:8)። ይህም፤ የዕድገትን ንይልና ስለ መጨረሻው ፍጽምና ያለውን ትንቢት የያዘ ከመለኮት የዘር ቃላት ውስጥ አንዱ ነው።

በየሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ የተስፋው ቃል ፍጻሜውን ያገኘበት መንገድ ተቀምጦልናል። የመንፈስ ቅዱስ መምጣት፤ በውስጥ መኖርና ሥራውን መሥራቱ፤ የክርስቶስ ደቀ-መዛሙርት በአይሁድና በእስላም ፊት ስለ አርሱ እንዲመሰክሩ የተሰጠ ንይል ሆኖ መለኮታዊ መዝገብን ይሰጠናል።

የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ፤ የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ዐላማ በደቀ-መዛሙርቱ ውስጥ የጌታን ህልውና፤ ምሪትና ንይል መግለጥ እንደሆነ ያሳየናል። መንፈስ ቅዱስ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ የእርሱ ምስክር እንዲሆኑ አስታጥቋቸዋል። የመንፈስ ቅዱስ መምጣት አንዱ ዐላማ ወደማያምኑ ሰዎች አገልጋይ ሐዋርያትን መላክ ነው።

ከላይ ባለው የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 13 ክፍል ላይ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ለተልዕኮ አገልግሎት ስትጠራ እንመለከታለን። ፊልጶስ

ለሰማርያ ሰዎች፤ ጴጥሮስ ደግሞ ሰቂሳርያ ሰዎች ሲሰብኩ፤ ሐዋርያት በግላቸው አይሁድ ያልሆኑ ሰዎችን በመድረስ የወንጌል አገልግሎት ሥራቸውን ሲተገብሩ እናነባለን። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንኳ እስከዚያን ጊዜ ድረስ ለመሄድ አስበዋቸው በማያውቁት ቦታዎች በአንጻሪያ ሰግረካውያን፤ ለቀጽሮስና ለስልማና ሰዎች በመስበክ እዳዲስ የአገልግሎት በሮችን የሚከፍቱ ሰዎችን እናያለን። የተለዩ ሰዎችን የመለየት የመንፈስ ቅዱስ ምሪት የቤተ ክርስቲያን አደረጃጀት ክፍል ሆነ። መንፈስ ቅዱስ ወደ ምድር የመጣበት ዋነኛ ዐላማ ውስጥ መላው የአማኙ ማህበረሰብ ተካፋይ ሊሆኑ ዘንድ አሉ።

በእኛ ጊዜ ያልተደረሱትን በወንጌል ለመድረስ እግዚአብሔር በፈጠረው ጥልቅ ፍላጎት በበቂ መልኩ እርሱን እግዚአብሔርን ልናወድሰው እንችልም። ይህ ፍላጎት የቤተ ክርስቲያንን ሥራ በጴጌጠቆስጤ ንይል ልክ ከፍ በማድረግ የጸናና ውጤታማ አንዲሆን የአንጻሪያንም ትምህርት ልንማር ይገባናል። የተልዕኮ አገልግሎት ጅማራውንና ንይሱን፤ ለመንፈስ ቅዱስ ምሪት ልዩና ቀጥተኛ የሆነ እውቅናን በመቸር ውስጥ ሲያገኝ ይገባል።

ለተልዕኮ ሥራ ያለ ንይል

እውነተኛ የሆነ የተልዕኮ አገልግሎት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚፈጠር ተሐድሶ የሚወለድ እንደሆነ ብዙ ጊዜ ይስተዋላል። የመንፈስ ቅዱስ የማነቃነቅ ሥራ እርሱ ለሚገልጠው ሰብሩኩ ጌታና ለሚጠፋት አዲስ መስጠትን በውስጣችን ይፈጥርብናል። የጌታን የማዳን ሥራ የሚያስቸኩል የመንፈስ ድምፅ የሚሰማው በዚህ ግንዛቤ ውስጥ ሲኮን ነው።

በአንጻሪያም የሆነው በዚሁ መልክ ነው። የተወሰኑ አስተማሪዎችና ነቢያት ጊዜያቸውን ከፍለው ጌታን በማገልገልና በመጸም ያላልፉ ነበር። ከፃለም የመለየት መንፈስን ጠብቀው እግዚአብሔርን በቤተ ክርስቲያን በኩል ያገለግሉ ነበር።

ጌታቸው ኢየሱስ በሰማይ ስለነበር፤ የእርሱን ትእዛዝ /ምሪት/ ለማግኘት የጠበቀና የማይቋረጥ ግንኙነት እንደሚያስፈልጋቸው ተሰምቷቸው ነበር።

እርሱን (ኢየሱስን) አለቃቸው አድርገው ከእርሱ ጋር ቀጥተኛ ግንኙነትን ጠብቀው ካላቅዩ በቀር መንፈስ ቅዱስ ለመሥራት ነጻነትን እንደሚያጣ ተረድተው ነበር። ለዚህም ምክንያት ከክርስቶስ ስቅለት ጋር በተቻላቸው መጠን ህብረትን ወደ ማድረግ ውስጥ ገቡ። «ጌታን ያገለግሉና ይጠሙ ነበር።»

መንፈስ ቅዱስ ተገልጦ ከእነርሱ ውስጥ ሰልዩ ሥራ ሁለቱን እንዲሰዩላት ሲያደርግ፤ የነበራቸው የግንዛቤ ደረጃና የሕይወት ዘዴያቸው እንዲህ ያለ ነበር። እርሱ (ጌታ) በመላው ቤተ ክርስቲያን ፊት ሁለቱን ለዚያ ሥራ በመለየት መሣሪያው ሲያደርጋቸው ተገለጠ።

የመንግሥቱ ሕግ አልተቀየረም። አሁንም ድረስ ለሁሉም የተልዕኮ ሥራ ገላፊነት ያለበት መንፈስ ቅዱስ ነው። ጌታቸውን በማገልገልና ራሳቸውን በመለየት ለሚጠባበቁት ሥራን በመስጠትና ሰዎችን በመምረጥ አሁንም ፈቃዱን ይገልጣል። መንፈስ ቅዱስ ሥራውን ለማስኬድ ሰዎችን እምነትንና ጸሎትን ስላስተማረ፤ ሌሎች ሰዎች እነርሱ የሚያደርጉትን ሰማድነትና እውቅናን ለመስጠት አይከብዳቸውም። ምልልሳቸውና ባህርያቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ያሰውን አንድነት በማየት የእነርሱን ምሳሌነት ለመከተል ይሻሉ።

ይህም ሆኖ ግን፤ የመንፈስ ቅዱስ ምሪትና ሥራ እውነተኛ ንይል መገኘት በአነስተኛ መልኩ ሲሆን ይችላል። የተልዕኮ አገልግሎት ድጋፍ ስጪዎች ፍላጎቱ ከቤተ ክርስቲያን እንዲመነጭ መለመንና መጎትጎት ያስፈልጋቸዋል። የጌታ ትእዛዝ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተመዝግቦ አለ። ይሁን እንጂ፤ ጌታን በሕያው ህልውናና በንይል የሚገልጠው የመንፈስ ቅዱስ ድምፅ፤ ሰሚ ጆርን አላገኘም።

ክርስቲያኖች ለዚህ ሥራ የላቀ ፍላጎት እንዲኖራቸው፤ እንዲጸልዩና አብልጠው እንዲሰጡ ማነሳሳትና መቀስቀስ ብቻ በቂ አይደለም። ከዚህ በላይ የሚያስፈልግ ነገር አለ። የመንፈስ ቅዱስ በአማኙ ሕይወት ውስጥ መኖር የክርስትና ሕይወት ልዩ መገለጫ ሲሆን ይገባል። በቤተ ክርስቲያን ህብረት መካከል የመንፈስ ቅዱስን ሰዎችንና የሥራ ድርሻዎችን የመለየት ምሪትን በቀናነት መጠባበቅን ልንማር ያስፈልገናል። ድጋፍን በምንሻበት ጊዜ ፤ ከብዙ ጸሎትና መንፈስን ከመጠባበቅ ውስጥ የመነጨውን

የተገኘውን/ ተልዕኮ ያግዝ ዘንድ የመንፈስን ንግል ልንጠብቅ ያስፈልጋል።

ይሁን እንጂ፤ በመንፈስ ቅዱስ ሳይ መደገፍ ማለት እርሱ ያስለኛ ሥራውን አቅዷል ማለት አይደለም። በእኛ ያሳለሰበ ጥረት ሊሠራ የሚገባ በርካታ ሥራ አለ፤ ከእኛ ጥረትም በቀር ሊሠራ የማይችል በርካታ ሥራ አለ። የመረጃ ዝውውር ሊኖር ያስፈልጋል። የሚነበቡ መጻሕፍቶች ሊዘጋጁ ያስፈልጋል። ገዝብ ሊሰባሰብ ያስፈልጋል። የጸሎት ጉባኤዎች ሊዘጋጁ ያስፈልጋል። የአመራር አባላት ሊገናኙ፣ ሊመክሩና ውሳኔ ሊሰጡ ያስፈልጋል። ይህ ሁሉ ሊከናወን ያስፈልጋል። ግን ደግሞ፤ በመንፈስ ቅዱስ ንግል እስከተከናወነ ድረስ፤ ጌታን የሚያስደስት አገልግሎት ሆኖ ይከናወናል።

እነዚህ ቤተ ክርስቲያን እንዲሁም እያንዳንዱ አባልዋ ይህንን ትምህርት ይማሩ ዘንድ ይሁን! መንፈስ ቅዱስ - የክርስቶስ ደቀ-መዛሙርት እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ የርሱ (የክርስቶስ) ምስክር እንዲሆኑ ለማነሳሳትና በንግል ለማስታጠቅ የተልዕኮ አገልግሎት መንፈስ ስመሆን ከስማይ ወርዷል።

**በኬታማ የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎት**

የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎቶች መነሳት (መጀመር)፤ መተግበርና መሳካት ሁሉ የእርሱ የመንፈስ ቅዱስ ናቸው። የአማኞችን ልብ ሰጌታ ባለ ቅናት፤ ለነፍሳት መዳን ባለ ስሜት/ሸክም/ እና እንዲሁም ለጌታ ትእዛዝ በመገዛት የሚሞላው መንፈስ ቅዱስ ነው። እውነተኛ የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎቶች ምንጭ በእነዚህ ውስጥ ነው።

ለሥራው የሚመቹ ወንዶችንና ሴቶችን የሚልከው መንፈስ ቅዱስ ነው። እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) እግዚአብሔርን የማያውቁትን ሰዎች ቃሉን ለመቀበል እንዲሹ ልባቸውን ይከፍታል፤ ያዘጋጃል። የሚያበዛ መንፈስ ነው። በሰይጣን መቀመጫ ሥር ሳይቀር መስቀልን ይተክላል፤ በዙሪያውም (በሰይጣን መቀመጫ ዙሪያ) በጌታ የተዋጁትን ይሰበስባል።

የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎቶች የመንፈስ ቅዱስ ልዩ ተግባር ናቸው። የመንፈስ ቅዱስ መጠቀሚያ መሣሪያ ሆኖ በወንጌል የተልዕኮ አገልግሎት

ለመሳተፍ የማይፈልግ ሰው፤ በመንፈስ ቅዱስ እምሳሌ ገሰ። እንዳይጠብቅ። በወንጌል የተልዕኮ አገልግሎት ውስጥ ለመሳተፍ ወይም ለመጸበይ የማይፈልግ ሰው፤ ድካሙን ወይም ድህነቱን ሊፈራ ይገባዋል። በወንጌል የተልዕኮ አገልግሎት ውስጥ መስኮት ያዘጋጃለትን ስፍራ/ድርሻ/ እንዲወጣ፤ መንፈስ ቅዱስ ንግልን ሊያስታጥቀው ይችላል።

ሰወንጌል የተልዕኮ አገልግሎት የሚጸልይና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎት መንፈስ እንዲበዛ የሚፈልግ ሰው ሁሉ፤ ከሁሉ አስቀድሞ በውስጥ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ንግል በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ እንዲሁም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ፍጹም የበላይ እንዲሆን ይጸልይ።

“ . . . እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጠሙ . . . አሰናብቱአቸው። እነርሱም በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ ሴሌውቲያ ወረዱ።” መሳካት/ማስናበት/ በቤተ ክርስቲያንም በመንፈስ ቅዱስም በእኩል የሚሠራ ነው። ይህም የሁልጊዜ ግንኙነት ነው። በመንፈስ ቅዱስ ብቻ የሚሳኩ ሰዎችም አሉ። ቤተ ክርስቲያን ብትስማማም ባትስማማም፤ መንፈስ ቅዱስ ሥራውን ይሠራል። በቤተ ክርስቲያን ብቻም የሚሳኩ ሰዎች አሉ። ቤተ ክርስቲያን ሥራው ሊሠራ ያስፈልጋል ብላ በማሰብ ታደርገዋለች - ይህን የምታደርገው ግን የመንፈስን አስፈላጊነት ሰማወቅ በጥቂቱ በመጠምና በመጸበይ ነው። መንፈስ ያነሳሳው/ያመነጨው/ የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎትና ይህ የሆነባት ቤተ ክርስቲያን የተባረኩ ይሁኑ።

በዐሥር ቀናት ጸሎትና መጠባበቅ፤ መንፈስ ቅዱስ በእሳት ወረደ - በዚህም፤ በኢየሩሳሌም የቤተ ክርስቲያን ውልደት ሆነ። ከአምልኮ፤ ከጾምና ከጸሎት በኋላ መንፈስ ቅዱስ በርናባስንና ሳውልን ላካቸው። ይህም በእንጾኪያ የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎት ቤተ ክርስቲያን አደረጋት። የቤተ ክርስቲያን ብርታት፤ ደስታ፤ በረከትና የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎት የሚመጣው የመንፈስ ቅዱስን ንግል በመጠባበቅ ነው።

በሩቅ ሀገር ሆኖ ይህንን ለሚያነብብ የወንጌል ተልዕኮ አገልጋይ «ደስ ይበልህ ወንድሜ!» ልሰው እፈልጋለሁ። የእግዚአብሔር ሁሉን ቻይ ንግል የሆነው መንፈስ ቅዱስ ከአንተ ጋርና በአንተ ውስጥ ነው። በእርሱ

ተደገፍ። ራስህን ስጠው። እርሱን ጠብቀው። ሥራው የእርሱ ነው። እርሱ ይሠራዋል። የእግዚአብሔር መንግሥት በቶሎ ይመጣ ዘንድ ባለ ታላቅ ሥራ ውስጥ ላለ ሰዓያንዳንዱ የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎት መሪ፣ ድጋፍ ሰጪ፣ አስተዋጽኦ አድራጊ፣ ማላጀና ረዳት «ደስ ይበላችሁ!» ልላቸው እፈልጋለሁ።

የገይል ሚስጥር ያለው በመንፈስ ቅዱስ በመጠመቅ ውስጥ ነው። የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎት አጋርና ሠራተኛ መሆን የሚፈልግ ክርስቲያን ሁሉ፣ በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት ይሻ። በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቀ ክርስቲያን ሁሉ፣ ሰቤተ ክርስቲያንና ሰዓላም በግልጽ ምስክርነት ይገለጻል።

መንፈስ ቅዱስ አሁንም በገይል ወደ እኛ ይመጣል። አሁንም የወንጌል ተልዕኮ አገልግሎት ሠራተኞችን ይቀስቅሳል፤ ይልካቸውማል። አሁንም በገይል ስለ ኀጢአት ይወቅሳል፤ ኢየሱስንም ይገልጣል - ሺኾችንም በጌታ እግር ሥር እንዲገባረኩ ያደርጋል። እርሱ እኛን ይጠባበቃል። እኛም እርሱን እንጠባበቅ። እርሱን ( መንፈስ ቅዱስን) በደስታ እንቀበለው።

**ጸሎት**

አባቴ ሆይ፣ ለመንግሥትህ ለመኖርና ለመሥራት፣ ለመጸለይና ለመተጋት፣ መሥዋዕት ለመሆንና መከራን ለመቀበል ራሴን ለእንተ እሰጣለሁ። የመንፈስ ቅዱስን ድንቅ ስጠታ - የክርስቶስ መንፈስ - በእምነት እቀበላለሁ፤ ለእርሱ በውስጤ መኖርም ራሴን አቀርባለሁ። ክርስቶስ ልብና ሕይወታችንን ይቆጣጠር ዘንድ ለእኛ ለልጆችህ የመንፈስ ቅዱስ ብርታትን ስጠን። መሻታችን ምድር ሁሉ በእርሱ ክብር ትሞላ ዘንድ ይሁን። አሜን።

**ምዕራፍ 18**

**ነጻ መውጣት!**

«በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከገጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶኛልና። . . . በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ።» - ሮሜ 8:2፤13

«አሁን ግን ለእርሱ ለታሰርንበት ስለሞትን፣ ከሕግ ተፈትተናል፤ ስለዚህም በአዲሱ በመንፈስ ኑሮ አንገዛለን እንጂ በአሮጌው በፊደል ኑሮ አይደለም።» - ሮሜ 7:6

ጳውሎስ በሮሜ መጽሐፍ በስድስተኛው ምዕራፍ ውስጥ፣ በክርስቶስ ኢየሱስ ከገጢአት ነፃ ስለመውጣታችን ይናገራል (ቁ. 18 እና 22) በክርስቶስ ውስጥ ለገጢአት መሞታችን ከገጢአት ተዕዕና ነፃ አውጥቶናል። ከገጢአት ገይልና አለቅነት ነፃ ወጥተናል። ክርስቶስን በእምነት ስንቀበል፣ የጽድቅና የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆነናል።

በሰባተኛው ምዕራፍ ላይ (ከቁ. 1-6) ጳውሎስ ከሕግ ነፃ ስለመውጣታችን ይናገራል። «የገጢአት ገይል ህግ ነው።» (1 ቆሮ 15:56) ከገጢአትና ከሕግ ነጻ መውጣት አብረው የሚሄዱ ናቸው። ከሕግ ነጻ መሆናችን፣ ሕያው ከሆነው ክርስቶስ ጋር በእንደ እንድንሆን ስላደረገን፣ አሁን በአዲሱ መንፈስ እናገለግላለን (ሮሜ 7:4-6)። በእነዚህ ሁለት ክፍሎች ውስጥ (ሮሜ 6 እና 7:1-6)፣ ጳውሎስ ከገጢአትና ከሕግ ነፃ መውጣታችንን በእምነት ልንቀበለውና ልንጠብቀው የሚገባን ሕይወት እንደሆነ አድርጎ ይናገራል።

በክርስትና ሕይወት በሂደት የማደግ ሕግ መሠረት፣ አንድ አማኝ በመንፈስ ገይል ለመራመድ ወደዚህ ሀብረት ውስጥ በእምነት መግባት አለበት። ከልምድ እንደምናየው ግን፣ አብዛኞቹ አማኞች ይህንን አስተምህሮ የሚቀበሉ ቢሆንም፣ ሕይወታቸው ግን እንዳሳቡት ተሰውጦ

እንደማያዩት ይመስክራሉ። ወደ ሮሜ ስዎች መጽሐፍ ከሰባተኛው ምዕራፍ አጋማሽ በኋላ ያለው ደግሞ ከበድ ያስና ዋጋ የሚያስከፍል ነው። ይሁን እንጂ፤ አማኙ የሚያስፈልገውን ሁለቱን ታላላቅ ትምህርቶች ሊማር የሚችልበት ሌላ መንገድ የለም። እንደኛው ትምህርት በሰው ሕይወት ውስጥ መስኮታዊ ጽድቅን ስመፈጸም የሰው ፈቃድ ገይል-አልባ መሆኑ ነው። ሁለተኛው ትምህርት ደግሞ የእግዚአብሔር ልጅ በመሆን ላለ ሕይወት የመንፈስ ቅዱስ በሰው ውስጥ መኖር ብቻውን በቂ መሆኑን የሚያስቀምጥ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የመኖር ሚስጥር ክርስቶስን ለማክበርና በእኛ ውስጥ ለመግለጥና ለማሳየት ነው። ክርስቶስ ነቢይ፣ ካህን እና ንጉሥ እንደመሆኑ፤ የመንፈስ ቅዱስ በአማኙ ውስጥ መኖር በሶስት መልኩ ለማነፅ ነው። ሊያበራልን/ሊገልጥልን/፣ ሊያጸድቀንና ሊያበረታን ነው። ክርስቶስ ስለዚህ መገለጥ ሊያርግ በነበረበት ሰዓት ተናግሯል። የእርሱ ምስክር የሆነው የእውነት መንፈስ የክርስቶስን እውነት ስለኛ እንደሚያውቅልን ቃሉን ሰጥቶናል።

ወደ ሮሜ እና ወደ ገላትያ ሰዎች በተጻፈው መልዕክት ላይ የመንፈሱ የማጽደቅ ሥራ በተሰየ መልኩ ተገልጿ ይገኛል። የመንፈሱን የማጽደቅ ሥራ በዋናነት የሚገልጸው መልዕክት ከጣዖት አምልኮ ወጥተው የመጡ አማኞች ሳሉባት ቤተ ክርስቲያን ያስፈልግ የነበር ነው። ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በተጻፉት መልዕክቶች ላይ፤ ሁለቱም በጥምረት ተገልጸው እናገኛለን። የቆሮንቶስ አማኞች መንፈሱ የሚያበራልን/የሚገልጥልን/ ሊያጸድቁን ብቻ እንደሆነ ተምረዋል። (1ኛ ቆሮ 2:13-13 ፣ 16 ፣ 2ኛ ቆሮ 3ን ይመልከቱ ።)

በየሐዋርያት ሥራ ላይ ደግሞ የመንፈሱ የማበርታት ሥራ በዋናነት ተገልጿ እናገኛለን። የገይል መንፈስን ይሰጣችኋል እንደተባለ በስደትና በአስቸጋሪ ጊዜያት ውስጥ በድፍረትና በጽድቅ መመስከር እንድንችል ገይልን ያስታጥቀናል።

ሕግ እና መንፈስ

የዓለም መዲና በነበረችው በሮም ላለችው ቤተ ክርስቲያን በተጻፈው መልዕክት ውስጥ፤ እግዚአብሔር ጳውሎስን ወንጌልንና የማዳኑን ዕቅድ እንዲያደርስ ይልክዋል። በሮሜ 1:17 ላይ "ጽድቅ በእምነት ይኖራል" ይላል። በእምነት ጽድቅና ሕይወት እንደሚገኝ ለመናገር ጳውሎስ መንገዱን ያመቻቻል። በመልዕክቱ የመጀመሪያ ክፍል ላይ (እስከ ሮሜ 5:11 ድረስ)፤ በእምነት መጽደቅ ምን እንደሆነ ያስተምራል። ከዚያም በመቀጠል (ከሮሜ 5:12-21)፤ ይህ ጽድቅ ከሁለተኛው አዳም ጋር ባለን የሕይወት ግንኙነት እንዴት እንደተገናኘ እንዲሁም የመኖርን ትርጉም ሊያስረዳ እናያለን።

በሮሜ 6:1-13 ላይ እንዳለው ዐይነት ሰው ፣ ይህ ሕይወት የሚገኘው እኛ የክርስቶስን ስገጢአት መሞትና ለእግዚአብሔር በሕይወት መኖርን የኛ አድርገን በእምነት በመቀበል ነው። ይህ ሕይወት የእግዚአብሔርና የጽድቅ አገልጋዮች ለመሆን ከሚኖረን ፈቃደኝነትም (ሮሜ 6:14-23) ይገኛል። በመቀጠልም ጳውሎስ በክርስቶስ ውስጥ ስገጢአት ሞተናል፤ መሞታችን ስገጢአት ብቻ ሳይሆን የገጢአት ገይል ለሆነው ስሕግም ጭምር ነው በማለት ያስረዳል። በክርስቶስ ሊየሱስ ያለው አዲሱ የሕይወት መንፈስ ሕግ የድርውን ሽርታል።

ጳውሎስ የገጢአትንና የጽድቅን አገልግሎት ያነጻጽራል (ሮሜ 6:13-23) የመንፈሱንም ገይልና ሥራ ከአርጌው ከፈጸል አገልግሎት ጋር ያነጻጽራል (ሮሜ 7:4) ።

በ ሮሜ 7:14-25 እና በሮሜ 8:1-16 ውስጥ፤ ይህ ገጽጽር ተገልጿ እናገኛለን። ገጽጽሩን ሰንመለከት፤ ሁለቱን ሁኔታዎች መረዳት እንችላለን። ሁለቱም ሁኔታዎች የሚያገጽባርቁትን የሕይወት ባህርይ የሚያመለክቱ የየራሳቸው ቁልፍ ቃል አላቸው። በሮሜ መልዕክት ሰባተኛው ምዕራፍ ውስጥ፤ ሕግ የሚለው ቃል ህያ ጊዜ ያህል ሊጠቀስ መንፈስ የሚለው ቃል ደግሞ አንድ ጊዜ ብቻ ተጠቅሶ እናገኛለን። በተቃራኒው ደግሞ፤ በስምንተኛው ምዕራፍ በመጀመሪያዎቹ ዐሥራ ስድስት ጥቅሶች ውስጥ መንፈስ የሚለውን ቃል ዐሥራ ስድስት ጊዜ

ተጠቅሶ እናገኛለን። ንጽጽሩ በሕግ ሥርና በመንፈስ ሥር ባለው የክርስቶስ ሕይወት መካከል ነው።

ጳውሎስ ግልጽ አድርጎ የጽድቅና የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንሆን ዘንድ ለገጢአት መሞታችንንና ከገጢአት ነጻ መውጣታችንን ይናገራል (ሮሜ 6)። አንዲሁም "አሁን ግን ለእርሱ ለታሠርንበት ስለሞትን ከሕግ ተፈትተናል፤ ስለዚህም በአዲሱ በመንፈስ ኑሮ እንገዛለን እንጂ በእርግጥ በፊደል ኑሮ አይደለም" በማለት ለሕግ መሞታችንን ይናገራል (ሮሜ 7:5)። በሮሜ ምዕራፍ ስድስት አስተምህሮ መሠረት አሁንም ያኔም አጥፍ ትሩፋት አግኝተናል። ያኔ ለገጢአት መሞትና ነፃ መውጣት፣ አሁን ለሕግ መሞትና ነጻ መውጣት። ያኔ በክርስቶስ በተጠበቀልን በሚታይ ተጨባጭ አውነታ (Objective reality) "የሕይወት አዲስነትን" (ሮሜ 6:4)። አሁን መንፈሱ በውስጣችን በመኖሩ በግል የምንለማመደው (Subjective experience) "የመንፈስ አዲስነት" (ሮሜ 7:6)። በመንፈስ ውስጥ ያለውን ሕይወት ማወቅና ሀሴት ማድረግ የሚፈልግ አማኝ በሕግ ሥር ያለውን ሕይወትና በመንፈስ ቅዱስ እንዴት ሙሉ በሙሉ ነጻ እንደወጣ ማወቅ አለበት።

**ከገጢያት እና ከሕግ ነጻ መሆን/መንጸት/**

የክርስቶስ ሕይወትን በሮሜ መልዕክት ውስጥ ለንመለከት፤ ከአንዱ ደረጃ ወደሌላኛው ደረጃ ጉልህ በሆነ መልኩ መሻሻልን አናያለን። መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንንና ምልልሳችንን በገይል ሲሞላው፤ በክርስቶስ ውስጥ የተጠበቀልንን የጸጋውን ባለጠግነት በሙሉ ማግኘትና ሀሴት ማድረግ እንደምንችል ስምንተኛው ምዕራፍ ያስተምረናል።

የስምንተኛው ምዕራፍ ሁለተኛው ጥቅስ ቁልፍ የሆነ ጥቅስ ነው። ከገጢአትና ከሕግ ነጻ መውጣታችን እንዴት ሕይወትና የማይናወጥ ልምምድ የመሆኑን ድንቅ ሚስጥር ይገልጥልናል። አንድ አማኝ ነጻ መውጣቱን አውቆ ይሆናል፤ ግና ነጻነቱ ደስተኛ ለላላደረገው በገዘን ውስጥ ያለ ሊሆን ይችላል። ነጻነቱ ያለው በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ብቻ ነው፤ ከእርሱ ጋር ያለው ሕይወት ገብረት የሚጠበቀው ሙሉ በሙሉ በመለከት ገይል ነው። መለከታዊው መንፈስ ለሥራው ሊያዘጋጀን በእኛ

ውስጥ ይኖራል። ስለዚህም ምክንያት ክርስቶስ በሰጠን ነጻነት ውስጥ ፍጹምና ሙሉ ሆነን መቆም እንችላለን።

**በእሥራት ውስጥ ያሉ አማኞች**

አሁን ድረስ በሕግ እሥራት ውስጥ ሆኖ ሕጉን ለመፈጸም ስለሚሻ ለሰላም አንድ አማኝ ሕይወት ጳውሎስ በሰጠው ማብራሪያ ውስጥ የሁኔታውን ጥቅል ባህርያት የሚያሳዩ ሶስት መግለጫዎች አሉ። የመጀመሪያው ሥጋ የሚለው ቃል ነው። "ከገጢአት በታች ልሆን የተሾጥሁ የሥጋ ነኝ ... በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁ" (ሮሜ 7:14፣ 18)።

ሥጋዊ የሚለውን ቃል ለመረዳት፤ ጳውሎስ በ1ኛቆሮ. ከምዕራፍ 1-3 የገለጸበትን መንገድ መመልከት አለብን። ምንም እንኳን ዳግም የተወለዱ ቢሆኑም፤ መንፈሳዊ ለመሆን ሙሉ ለሙሉ ራሳቸውን ለመንፈስ ቅዱስ ያልሰጡትን በጊዜው የነበሩትን አማኞችን ለመግለጽ የተጠቀመው ነው። መንፈሱ የሞላባቸው ቢሆንም ሥጋ እንዲያይል የፈቀዱ ነበሩ። መንፈሱ ያላቸው ሆነው ነገር ግን ነጻ ማውጣቱን ሙሉ ለሙሉ ያልተቀበሉ፤ እና በግላቸው የሚተጉ አማኞች መንፈሳዊ አይደሉም፤ ሊሆኑም አይችሉም። ጳውሎስ በዚህ ከፍል ላይ የሚናገረው ዳግም ስለተወለደ ሰው ነው። በመንፈስ ይኖራል፤ ግን በግላት 5:25 መሠረት፤ በመንፈስ አይመለስም። በውስጡ አዲስ መንፈስ (የሰው) አለው፤ ግን በሕዝቅኤል 36:26 መሠረት የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጡ እንዲኖርና የሕይወቱ ሕይወት (ሕይወቱን ሕይወቱ) አድርጎ የራሱን መንፈስ እንዲገዛው በሚያስችል መንገድ አልተቀበለም። ይህ ሰው አሁንም ሥጋዊ ነው።

ሁለተኛው መግለጫ በሮሜ 7:18 ላይ የምናገኘው ነው። "በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁ።" በሮሜ 7:15-21 ላይ ጳውሎስ አንድ በሕግ ውስጥ ያለ ሰውና ሕጉን ለመፈጸም በሚያደርገው ጥረት ውስጥ ያለውን የገይል አልባነት የሰሜት ህመም ግልጽ ለማድረግ ይሞክራል። "የማልወደውን ከፋ ነገር አደርጋለሁና ዳሩ ግን የምወደውን በጎውን ነገር አላደርገውም" (ቁ. 19)። የምወደውን ግን የማላደርገውን - ስምሳሌ በእርግጥ የፊደል አገልግሎት ማለትም ከጴንጤቆስጤ በፊት እግዚአብሔርን ማገልገል። "ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ፤ መንፈስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው" (ማቴ 26:41)። አዲስ

የሆነው የሰው መንፈስ ለእግዚአብሔር ፈቃድ የሚገዛና የእግዚአብሔርን ፈቃድ የተቀበለ ነው። ነገር ግን በውስጥ የሚኖረው ንጹህ ሚስጥር እስካሁን አልታወቀም።

በተቃራኒው፤ በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ያለውን ሕይወት ለሚያውቁ፤ እግዚአብሔር በፈቃድም በማድረግም ይሠራል። ክርስቲያን "ንጹህን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ" ይላል (ፈልጽ. 4:13)። ይህ ግን የሚሆነው በእምነትና በመንፈስ ቅዱስ ነው። አንድ አማኝ ከሕግ ነጻ መውጣቱን በሚገባ ካልተረዳ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ የሚያላየው ጥረት በማያቋርጥ ስኬት አልባነት የታደበ ይሆናል። በእግዚአብሔር ሕግ ሀሴት ሊያደርግም ይችላል፤ ግና ንጹህ ያንሰዋል። በቅዱስ መንፈስ በእርሱ ውስጥ ከሚሠራው ሕይወት ከሆነው ኢየሱስ ጋር ሊጣመር የሚችለው ለእምነት ሕግ ራሱን ሊሰጥ ብቻ ነው። ይህ ሲሆን ለእግዚአብሔር ፍሬን ማፍራት ይችላል።" እንዲሁ፤ ወንድሞች ሆይ እናንተ ደግሞ በክርስቶስ ሥጋ ለሕግ ተገድላችኋል፤ ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ፤ እናንተ ለሌላው፤ ከሙታን ለተነሣው፤ ለእርሱ ትሆኑ ዘንድ" (ሮሜ 7:4)።

ማጤን የሚገባን ሶስተኛው መግለጫ በሮሜ 7:23 ውስጥ ይገኛል፡- "ነገር ግን በብልቶቼ ከአዕምሮቼ ሕግ ጋር የሚዋጋውንና በብልቶቼ ባለ በኃጢአት ሕግ የሚማርከኝን ሌላ ሕግ እያለሁ።" መማረክ የሚለው ቃል ማድረግ የሚፈልጉትን ለማድረግ ነጻነት ወይም ንጹህ የሌላቸውን ባሪያዎች የሚያመለክት ነው። ጳውሎስ በምዕራቱ መጀመሪያ ላይ ከሕግ ነጻ ወጥተናል ሲል የተናገረውን ያሳያል። በጥቅስ ውስጥ የምናገኘው ሰው ይህንን ነጻነት እስካሁን የማያውቅ ነው።

ይህም ጳውሎስ በሮሜ 8:2 ላይ ወደተናገረው ይመራናል፡- "በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነጻ አውጥቶቻል።" እዚህ ጋ ጳውሎስ የሚቃረኑ ሁለት ሕጎችን ያነጻጽራል፡- አንደኛው በብልቶች ውስጥ ሰላሳ ንጢአትና ሕግ ሲሆን ሌላኛው ደግሞ የሞተን እካል እንኳ ሳይቀር የሚመራና የሚያበረታ የሕይወት መንፈስ ነው። በመጀመሪያው ላይ አማኝ እንደ ጎስቴላ ምርኮኛ እገዛ አይተናል። በሮሜ ምዕራፍ ለድስት ሁለተኛው አጋማሽ ላይ፤ ጳውሎስ አማኝ ከኃጢአት ነጻ መሆኑን ይነግረናል። የእግዚአብሔርና የጽድቅ አገልጋይ

ለመሆን በፈቃደኝነት ራሱን ሰጥቷል። ንጢአትን ማገልገል የተወ ሲሆንም አልፎ አልፎ ግን ንጢአት ይገዛዋል።

ንጢአት በእኛ ላይ ሥልጣን እንደማይኖረው የተነገረን ቃል በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ የታወቀ አይደለም። ፍላጎቱ ያለ ሲሆንም እንኳ፤ እንዴት መተግበር እንዳለብን የግንዛቤ እጥረት ይታይብናል።" እኔ ምንኛ ጎስቴላ ሰው ነኝ! ለዚህ ሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል?" (ሮሜ 7:24)። ይህ ሕጉን ለመጠበቅ በሚያደርጋቸው ጥረቶች ሁሉ ውስጥ የሚሰማ የረዳት አልባነት ጩኸት ነው።" በኢየሱስ ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን" (ሮሜ 7:25)። ይህ፤ ምርኮኛ አድርጎት ከነበረው ከዚህ ንጹህ ክርስቶስ ነጻ ስላወጣው የተናገረው ይህ የእምነት መልስ ነው። ይህ ነጻ መውጣት አዲስ ሕግ ነው፤ መለኮታዊ ንጹህ፤ ከኃጢአት የሚያነጻን የሚሠራ ንጹህ።

በክርስቶስ ያለ ሕይወት

አዲሱ ሕይወት ገና ሲጀምር፤ በክርስቶስ እምነትን ያስተማረን መንፈሱ ነው። ወደ እምነት ውስጥ በመጀመሪያ ስንገባ፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር በልባችን ውስጥ ያፈሰሰው እርሱ ነው። ክርስቶስን ሕይወታችን እንዲሁም ጽድቃችን እንደሆነ አድርገን እንድናየው ያስቻልን እርሱ ነው። ግን ይህ ሁሉ ነገር ሲከወን፤ የእርሱ መገኘትና ለእርሱ መለኮታዊ ንጹህ ያለን ጥልቅ ፍላጎት አብዛኛውን ጊዜ ችላ የሚባል ነው።

በክርስቶስ ነጻ የወጣንበት ነጻ መውጣት የሕግ መንፈስ እስካሉ ድረስ ሙሉ በሙሉ የምናገኘውና የምንለማመደው አይደለም። ፍጹም የሆነ ነጻ መውጣት የሚሆንልን በውስጣችን ባለው የክርስቶስ መንፈስ ብቻ ነው። በአሮጌው የፈደል ዘመን እንደነበረው በመንፈስ እዲስነትም እንዲሁ፤ ሁለተኛው ግንኙነት ይኖራል። የሚገዛኝ ሕግና ከእኔ ውጪ የሆነ ሕግ አለ፤ እንዲሁም በብልቶቼ ውስጥ አየበረታ የሚሄድ የንጢአት ሕግ አለ። ከሕግ ነጻ እንድንሆን በመደረጋችን ለእምነታችን የሚሆን በክርስቶስ ያለ ነጻነት አለ። የንጢአት ሕግ በውስጣችን ሊያደርግ እንደነበረው በብቸኝነት በብልቶቼ ውስጥ በሚኖርና በሚገባ መንፈስ ውስጥ የሆነ የነጻነቱ ተጨማሪ የግል ሀብት አለ።

በመንፈስ ያለ ነጻነት

በሮሜ 7:14-23 ላይ እና በሮሜ 8:1-16 ላይ የተቀመጡትን ሁለት ገጽታዎች እንዴት ነው የምንመለከታቸው? መቀያየር ወይም ሊከታተል ወይም አብረው ሊሄዱ የሚችሉ ናቸውን? በርካታ ለዎች እነኚህ ለውጦች የአማኝን ሕይወት የተለያየ ልምምድ የሚገልጹ ናቸው ብለው ያስባሉ። አማኝ መልካም ማድረግና እግዚአብሔርን በሚያስደስት መልክ መኖር ሊችል፣ በምዕራፍ 8 ላይ ባለው ጸጋ ሥር ነው። ይሁን እንጂ፣ የንጢአት ወይም የድካም እሳቤ ደግሞ መልሶ ምዕራፍ 7 ውስጥ ወዳ፣ ምርኮኝነት ይሰበዋል። ምንም እንኳ እሁን በአንዱ ልምምድ ውስጥ፣ በኋላ ደግሞ በሌላኛው ልምምድ ውስጥ መሆን የበለጠ እየተስተዋ፣ ቢሆንም፣ በእያንዳንዱ ዕለት ሁለቱም ልምምዶች ይከሰታሉ።

ሌሎች ለዎች ደግሞ፣ ይህ የአማኝ ሕይወት እግዚአብሔር እንደሚያስበው ወይም የእግዚአብሔር ጸጋ እንደሚሰጠው ዘንድ በሚያስችለን ልክ የሆነ ሕይወት እንዳይደለ ያስባሉ። እነኚህ ለዎች ክርስቶስ በነጻነት እንኖር ዘንድ ነጻ ያወጣን የነጻነት ሕይወትና የመንፈስ ቅዱስን በእኛ ውስጥ መኖር ልንደርስበት የምንችልበት ሕይወት እንደሆነ አድርገው ይመለከታሉ። እዚህ የሕይወት ደረጃ ላይ ሲደርሱም፣ የሮሜ ምዕራፍ 7 ልምምድን ለአንዱና ስመጨረሻ ወደኋላ ትተውት እንዳለፉ ይለማቸዋል። ያንን ሕይወት ዳግም ሊመለሱ የማይችሉበት ሕይወት አድርገው ልክ እስራኤላውያን በምድረ በዳ እንዳሳለፉት ሕይወት ያለፈ የማይደገም አድርገው ያስቡታል። ሕይወታቸው ከሕግ እሥራት ወደ መንፈስ ነጻነት በቅድስና ሊሸጋገር ያንን ብርሃን ወደ እነርሱ ሊመጣ እንዳይ የሚመለከት በርካታ ለዎች አሉ።

ይህንን ሀሳብ የቱንም ያህል የተረዳን ብንሆን፣ እርካታን ሊያመጥ የሚችል አይደለም። አማኝ፡- «በእኔ (ማለት በሥጋዬ) በጎ ነገር እንዳይኖር እውቃለሁና» ከሚለው ቃል አልፎ የሂደበት እንደም ቀ እንደሌለ ይስማማል (ሮሜ 7:18)። በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ በደላታ ተጠብቆ እንኳ ላለ፣ ለፈቃዱ ብቻ ሳይሆን ለማድረግም ጭምር የበረታ እንደሆነ ሊሰማው፣ እርሱ ራሱ ሳይሆን የእግዚአብሔር ጸጋ እንደሆነ ያውቃል። እንዲሁም ሊሆን አማኝ፣ ሁለቱ ልምምዶች ሳይሆኑ፣ ሁለቱ ሁኔታዎች ጎን ለጎን የሚፈጠሩ እንደሆኑ ይረዳል። በክርስቶስ ኢየሱስ

ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ነጻ እንዳደረገው ያለው ልምምድ ፍጹም ሆኖ ሳለ እንኳ፣ የንጢአትና የሞትን እካል እዝሎ ይኖራል።

ከንጢአት ገይል ነጻ መውጣትና ለእግዚአብሔር የምለጋናን መዝሙር መዘመር በክርስቶስ መንፈስ የተጠበቀ የሕይወት ገይል የማያቋርጡ ልምምዶች ናቸው። በመንፈስ የምመራ ከሆነ፣ ከሕግ በታች እይደለሁም። የሕግ ምርኮኛ የሚያደርግ መንፈስ፣ በሥጋ ውስጥ ያለው ድክመትና ይዞት የሚመጣው የኩነኔ ስሜት በመንፈስ ቅዱስ ነጻ ማውጣት ተነቅለው ወጥተዋል።

በክርስቶስ ኢየሱስ ባለ በዚህ የነጻነት ሕይወት በሙላት መኖር የሚፈልግ አማኝ ይመላለስበት ዘንድ የሚገባውን መንገድ በቀላሉ ይረዳል። የሮሜ መልዕክት ሰድስተኛውና ሰባተኛው ምዕራፎች የሚያመሩን ወደ ስምንተኛው ምዕራፍ ነው። በመጀመሪያ አማኝ በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ስላለው ማንነት (ማለትም ለንጢአት እንደሞተና ለእግዚአብሔር እንደሚኖር፣ ከንጢአትና ከሕግ ነጻ መሆኑን፣ ከክርስቶስ ጋር መጣበቁን)፣ እነኚህ ሁለት ምዕራፎች (ምዕራፍ 6 እና 7) የሚያስተምሩትን በእምነት ማጥናትና መቀበል አለበት።

«እናንተ በቃሌ ብትኖሩ. . . . እውነትንም ታውቃላችሁ፣ እውነትም አርነት ያወጣችኋል» (ዮሐ 8:31፣ 32)። የእግዚአብሔር ቃል - ከክርስቶስ ጋር ያለህን አንድነት ሊያስተምርህ፣ እምነትና ሕይወትህ የሚተክሉበት ሕይወት ያለው መራት/አፈር/ ሁን። በዚያ ውስጥም ሁን፣ በውስጡም ኑር ፣ ያም ደግሞ በእንተ ውስጥ ይኑር። የቅዱስ መጽሐፍ እያንዳንዱ እውነት ላይ ለመድረስ የምትችልበት መንገድ - የወንጌሉን ቃል ማሰላለል፣ አጥብቆ መያዝ፣ በልብ ውስጥ መሸሸግና እንዲሁም በእምነትና በትዕግሥት ከቃሉ ጋር መዋሃድ ነው።

በሥጋዊነትና በሕግ ምርኮኝነት ልምምድ ውስጥ ማለፍ ሂደት ባይሆንም ሌላ ነገር መስሎ ሊታይ ይችላል። ይሁን እንጂ፣ ነጻ እንድንሆን ከክርስቶስ ኢየሱስ ነጻ ባወጣን መውጣት እንድንጠበቅ፣ መንፈስ የሚያበረታን በእኔነታችን ሙሉ ለሙሉ ተስፋ ቆርጠን፣ ፍጹም በሆነ መልክ ለእርሱ(ለመንፈስ ቅዱስ) ራሳችንን ስናቀርብ ነው። በመንፈስ ወዳለ ነጻነት የምንገባው ሥጋንና ሕግን ተስፋ ማድረግ ስናቆም ነው።

በዚህ እዲስ የሕይወት መንገድ ለመመላለስ፤ «እንደ መንፈስ ፈቃድ መመላለስ» (ሮሜ 8:4) የሚለው ቃል ምን ማለት እንደሆነ ማስታወስ ያስፈልጋል። መንፈስ ሊመራ፤ ሊወስንና መንገድ ሊያሳይ አለ። ይህም፤ ለመመራት - ራስን መስጠትን፤ መታዘዝንና መጠባበቅን የሚያመለክት ነው። እርሱ የሚገዛ ንይል ሊሆን አለና። እኛም በሁሉ ነገር ከመንፈስ ሕግ ድንጋጌና አገዛዝ ሥር በመሆን ልንኖርና ልንመላለስ አለን። እርሱን ላለማሳዘን በተቀደሰ ፍርሃት፤ የእርሱን ምሪት በንቃት ለመከታተል፤ እና እርግጥ በሆነው ግን ተሰውሮ ባለው መገኘቱ የማይቋረጥ እምነት ሲኖረን ይገባል።

ጳውሎስ ይህን ክፍል ሊያጠናቅቀው አካባቢ የተጠቀማቸው ቃላት አንዱን ዐላማችንን ይገልጽልናል፡- «እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሱ በሕይወት ትኖራላችሁ» (ሮሜ 8:13)። የዚህ ጥቅስ ተፈጻሚነት መንፈስ ቅዱስ ሁሉንም የኛን መንፈስና የነፍሳችንን ንይላት ሲቆጣጠርና ሲያነሳ ታይቷል። ይህም፡- « በመንፈስ መቀደስ እውነትንም በማመን ለመዳን» የተመረጥንበት ነው (2ኛ ተስ 2:13)።

በመንፈስ ተመላለሱ

የክርስቶስ ሥራና የእርሱ ለእኛ በሚታይ መልኩ/በእካል/ መገለጡ በመንፈስ በውስጣችን ከመገለጥ የበለጠ ለመረዳት የሚቀል ነው። በመንፈስ ለመመራት፤ እምነት ሲኖር ያስፈልጋል። መንፈስ ቅዱስ ከድክመታችን ጋር አንድ ሆኖ ራሱን ይሸሽጋል። እርሱ በእርግጥ መላው ሕይወታችንን እንደ ተራክቦ እንዳለ መሆኑ ወደሆነ መረዳት ለመምጣት፤ በእምነት የሆነ ጽኑ ትዕግሥትንና መታዘዝን ይጠይቃል። እንደ መንፈስ ፈቃድ ለመመላለስ ቅዱስ ከሆነው ከእርሱ በየዕለቱ እዲስ ቅባት መፍሰስንና እንዲሁም ከክርስቶስ ጋር ህብረት ማድረግንና አብን በመጠባበቅ ውስጥ መሆንን ይጠይቃል። በዚህም ውስጥ ድንገት ቃል ቢያስፈልገን፤ የሚያስፈልገን «ብቻ እመን» የሚለው ቃል ነው።

በአብና በተሰፋው ቃል እመን! በወልድና በእርሱ ሕይወት እመን፡- «ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሮአልና» (ቆላ 3:3)። በመንፈስ ቅዱስ እመን ፤ እርሱ የኢየሱስን ሕይወትና ህልውና

የያዘ፤ የሚያስጥና የሚያጸና ነውና! አሁን በውስጥህ እንዳለ አድርገህ በእርሱ እመን! መለኮታዊ በሆነና ከእንተ መረዳት በላይ በሆነ መንገድ በውስጥህ በጊደሱና በታማኝነቱ እንደሚሠራ እመን። «በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከገጢኦችና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶኛልና» ብለህ እመን።

ጸሎት

የተወደድኸው ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ በመንፈስ ሕይወት ውስጥ ያለውን የተባረከ ሚስጥር ለሁላችን ትገልጽልን ዘንድ በትሕትና እጠይቅሃለሁ። ለእግዚአብሔር ያለን አገልግሎት በአሮጌው በፈደል እንዳይሆን ለሕግ መሞት ምን ማለት እንደሆነ አስተምረን። የተባረከኸው ጌታ ሆይ፤ በሕይወት መንፈስ አዲስነትና ነጻነት አንተን አገለግልህ ዘንድ አስተምረኝ። ሕይወቴን፤ ለእግዚአብሔር ልጆች ባለ ድንቅ ነጻነት መኖር እንድችል በታላቅና በፍጹም ልብ በሆነ እምነት ራሴን ለመንፈስ ቅዱስ እንድሰጥ አስተምረኝ። አሜን።